

சுராவீரன்

3-2-63

வார வெளியீடு

விலை 10 காசு

புகழ் தேடு!

கவிஞர்: "சுரா"

நெஞ்சை நிமிர்த்தி
நெடும் படைநடத்து!
வஞ்சகீனார்; எல்லை
விடும்வரை துரத்து!
வாழ்வி லொருநாள்
வந்திடும் சாவு; அது
நாட்டுக்கு ஈவதில்
தந்திடும் பேரின்பம்!
நாவிற் கீரனுய்; நல்
லறத்திற் பாரியாய்; மற்
போரிற் சேரனுய்; நின்
புகழைத் தேடிடு!

நனைவு நிலைத்திருக்கிறது

மலர் 21

ஆண்டு சந்திர ரு. 8

(3-2-1963)

தனிப்பிரதி 16-காசு

[இதழ் 19, 20, 21, 22, 23.

குறுநகை காட்டும் கண்கள்! பொக்கை வாயிலே ஓர் புன்னகை! மூதாட்டி அஞ்சுகம் அவர்கள், சருகு, தளிர் ஆவது போலாகி, விடுவார்கள—தமது மக்களின் மகிழ்ச்சி கண்டு அல்ல — மாடு மனை கண்டு அல்ல— உற்றார் உறவினர் கண்டு அல்ல—இயக்கச் செய்தி களை, வெற்றிகளைக் கேட்டதும்.

மகன், வீட்டைக் கவனிப்பதில்லை, வேலையைக் கவனிப்பதில்லை, புத்திமதி சொல்லய்யா என்று முறை யிட்ட தாய்மார்களைக் கண்டிருக்கிறேன்.

நான் பெற்ற மகனே என்னை அடித்த வெட்கம் கலந்த வேதனையை எப்படி வெளியே சொல்வேன் என்று கண்ணீரால் கூறிய, குமுறிடும் தாய்மார்களைக் கண்டிருக்கிறேன்.

வீடு வாங்கச்சொல், தோட்டம் வாங்கச்சொல் என்று சிபாரிசு செய்யச் சொல்லும் முறையில், மகன் பற்றிப் பேசிய தாய்மார்களைக் கண்டிருக்கிறேன்.

உடம்பு துரும்பாக இளைத்துவிட்டது என் மகனுக்கு; ஊரூராக அலைகிறான்! எவ்வளவோ செல்லமாக வளர்த்தேன், இப்படிச் சீர்கெட்டுக் கிடக்கிறான் என்று உருக்கத்துடன் பேசிய தாய்மார்களைக் கண்டிருக்கிறேன்.

ஜெயிலிலே, மகனுக்கு என்ன சோறு போடுகிறார்கள், என்ன கஷ்டப்படுத்துகிறார்களோ, என்று கூறிக் கதறிய தாய்மார்களைக் கண்டிருக்கிறேன்.

அவன் நல்லவன்தான்! கூடுவாருடன் கூடி இப்படிக் கெட்டுவிட்டான் என்று என்னையே மறைமுகமாக இடித்துப் பேசிய தாய்மார்களைக் கண்டிருக்கிறேன்.

நமக்கென்ன தெரிகிறது, புரிகிறது! என்று கூறும் அக்கரையற்ற தாய்மார்களைக் கண்டிருக்கிறேன்.

ஆனால், கண்ட உடன், மேயர் நம்ம கட்சிதானே வரும்? அதை விடக்கூடாது! புதுசா சட்டம் வருதாமே, என்ன செய்யப் போறீங்க? விலைவாசி குறைக்க எப்ப நடக்கப்போவது கிளர்ச்சி? பேப்பர்லே இண்ணக்கி நம்ம கட்சி விஷயம் என்னென்ன வந்திருக்குது? நம்ம கட்சியைக் கேலி பண்ணிப் படம் போட்டாங்களாமே பேப்பர்லே, பார்த்திங்களா? என்ன செய்யப் போறீங்க?

—என்ற இதுபோன்ற கேள்விகளைக் கேட்டு ஆர்வத்தைப் பொழிந்த ஒரு அன்னையை நான் கண்டதில்லை. தம்பி கருணாநிதிக்கு இப்படிப்பட்ட தாய்ச் செல்வம் பெற்றிருந்த காரணத்தால்தான்—‘நிதி’ என்ற பெயரிட்டார்கள் போலும்.

வயது 72! தோற்றம், அப்பழுக்கற்ற கிராமிய முறை! அணிகலன் கிடையாது! அந்த வீட்டிலே மூதாட்டி அஞ்சுகம் அம்மையார், கழக மாநாட்டுக்காக வெளியூரிலிருந்து வரும் தாய்மார்களில் ஒருவர் போல, இயக்கப் பேச்சு ஒன்றிலேயே தமக்குச் சுவை தேடிக் கொண்டு உலவி வந்தார்கள்.

நடமாடிக் கொண்டிருந்த அம்மை, இப்போது படமாகிப் போய்விட்டார்கள்.

ஆனால், அவர்களை அறிந்த அனைவர் உள்ளத் திலும் அவர்களைப் பற்றிய நினைவு என்றும் இருக்கும்—நீங்காது நிலைத்து நிற்கும்.

கருணாநிதி, திருச்சி சிறையிலிருந்து விடுதலையான போது, நான் சென்றிருந்தேன், வரவேற்று மகிழ்ச்சி பெற. அவர்கள் வரவில்லை.

சில நாட்களுக்குப் பிறகு ஒரு நாள் வீட்டிலே கண்டு கேட்டேன்—வேடிக்கை பேசும் நினைப்புடன்—மகன் ஜெயிலிலே இருந்து வருவதைப் பார்க்க வரவில்லையே—ஏன்?—என்று.

நான் வேறு அல்ல, அந்தக் குடும்பத்தில் ஒருவன் என்று என்னை உணர்ந்துகொள்ளச் செய்யும் விதமாக அமைந்தது அவர்கள் பதில்!

நீங்க போனீங்க இல்லே, அது போதாதா? என்று கேட்டார்களே!!

எத்தகைய பண்பு! எத்துணை பரிவு!

கதறிக் கதறி அழுகிறார்கள், குமுறிக் குமுறி வதை படுகிறார்கள்—கருணாநிதி, மாறன், அமிர்தம், செல்வம் இவர்களெல்லாம், என்றால், அதிலே வியப்பில்லை. அன்னையை இழந்துமட்டுமல்ல, நடமாடும் அன்பை இழந்து தவிக்கிறார்கள்.

இயக்கத்தின் சகலத்தையும் தெரிந்துகொள்வதிலே அவர்கள் காட்டியதுபோன்ற அக்கரையை, அந்த

வயதும் நிலையும் உள்ளவர்களில், நான் வேறு யாரிடமும் கண்டதில்லை.

இயக்கத்தில் ஈடுபட்டுள்ளவர்களின் வீட்டுத் தாய் மார்கள், மாநாடுகளுக்கு வருவதை, நான் சுயமரியாதை இயக்க காலம் தொடங்கிப் பார்த்து வருகிறேன்.

அந்த மாநாட்டிலே வாங்கியது, இந்த மாநாட்டிலே வாங்கியது என்று பல பொருள்களைக் காட்டிப் பேசிக் கொள்வதும் எனக்குத் தெரியும்.

இந்த மூதாட்டி, அந்த விஷயம் என்ன ஆயிற்று? இந்த விஷயம் என்ன ஆயிற்று? என்று, அரசியல் பிரச்சினை பற்றித்தான் அதிகம் பேசி நான் கேட்டிருக்கிறேன்—வியந்திருக்கிறேன்.

இப்படிப்பட்ட மகனுக்கு வேறு விதத்திலே மனப் பான்மை கொண்ட தாய் அமைந்திருந்தால்...! பொது வாழ்வு, புகைச்சல் நிரம்பியதாகிவிடும். கருணாநிதிக்கு, வீட்டிலே கிடைத்த தாயின் புன்னகையும் அன்பும் பொது வாழ்க்கையில் புன்னகையுடன் ஈடுபடப் பெரிய வாய்ப்பினை அளித்தது என்பதை உணருகிறேன்.

இவைபற்றி எழுதுவது என்றால், எவ்வளவோ எழுதலாம்.

எழுத எழுத, ஏற்கனவே கதறிக் கிடக்கும் தம்பிகள் மேலும் கண்ணீரைப் பெருக்கிக் கொள்ளக்கூடும்—ஆகவே நிறுத்துகிறேன்.

அஞ்சுகம் அம்மையாருக்கு இருந்த, தெளிவு, திடம், ஆர்வம் மறைந்துவிடவில்லை, எங்கள் மூலமாக அவை தழைத்துப் பூத்துக் காய்த்துக் கனிந்து இருக்கக் காணுங்கள் என்று கருணாநிதி, மாறன், அமிர்தம், செல்வம் ஆகியோர் கூறவேண்டும்.

கதறிக் கிடப்பதை, கலங்கித் தவிப்பதை, அஞ்சுகம் அம்மையார், ஒருபோதும் அனுமதிக்கமாட்டார்கள்.

தனது மக்கள், நாட்டுக்காக என்று தீர்மானித்து விட்ட நிலையில் இருந்தார்கள்.

மகன்; கஷ்டநஷ்டம் ஏற்றுக்கொண்டு பொதுத் தொண்டு ஆற்றும் நிலையினன், பேரப்பிள்ளைகள் ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு துறையிலே தம்மை ஈடுபடுத்திக்கொண்டு ஏற்றமிகு செயல்புரிபவர்கள், என்பதைக் கண்ணாக்கண்டு, அவர்களின் நற்பெயர்பற்றிப் பிறர் கூறக் காதார்க்கேட்டு, நிறைமனம் பெற்று, மறைந்தார்கள்.

இன்னும் இருந்திருக்கலாம்—எண்ணிடத் தோன்றும்—தவறு இல்லை—ஆனால் இவ்வளவாவது இருந்தார்களே—இருந்தவரையில் அவர்கள் நமக்கு அளித்தது எத்துனை சிறப்பானது என்பதனை எண்ணிக் குடும்பத்தினர் அனைவரும் ஆறுதல் அடையவேண்டும்.

எனக்கு, அந்தக் குடும்பத்திடம் ஏற்பட்டுள்ள பிணைப்பு, இயற்கையானது என்று எண்ணுகிறேன்—எனவே கருணாநிதியும் மற்றவர்களும், தாயை இழந்த தவிப்பை, என் துணையும் பற்றும் உண்டு என்ற நினைப்பினால், மெள்ள மெள்ளக் குறைத்துக்கொண்டு, அஞ்சுகம் அம்மையாரின் புகழினை ஒளிவிடச்செய்யும் மணிகளாக விளங்கிவர வேண்டுமென்ற என் அன்புரையைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

குயில் பறந்துவிட்டது, நாதம் நிலைத்திருக்கிறது.

மலர் உதிர்ந்துவிட்டது, மணம் நிரம்பி இருக்கிறது.

அஞ்சுகம் மறைந்துவிட்டார்கள் — அவர்கள் பற்றிய நினைவு நிலைத்திருக்கிறது.

ஜீவானந்தம்

பொது உடைமைக் கட்சித் தலைவர்களில் ஒருவரான நமது மதிப்புக்குரிய நண்பர் ஜீவானந்தம் அவர்கள் திடீரென்று இயற்கை எய்திவிட்டார்கள் என்ற செய்தி எம்மை எல்லாம் துயரத்தில் ஆழ்த்திவிட்டது.

அவரது மறைவு, பொதுவாக நாட்டுக்கு ஒரு இழப்பாகும்.

அவர் எந்தக் கட்சியில் இருந்தாலும் அந்தக் கட்சியின் வளர்ச்சியிலும் முன்னேற்றத்திலும் வற்றாத பற்றுக்கொண்டு பணியாற்றும் பண்பினைப் பெற்றவர்.

காங்கிரஸ், சுயமரியாதை, பொது உடைமை ஆகிய இயக்கங்களில் அவர் இருந்து ஆற்றிய பணிகளை நாம் அறிவோம்.

சுருங்கக் கூறுவதானால், உண்மையான உழைப்பாளிகளில் அவர் ஒருவர் என்பது அவருக்கு முற்றிலும் பொருத்தமாகும்.

எல்லோருடனும் இனிய முறையில் பழகும் பெற்றியுடையவர். கொள்கையளவில் அவர் சார்ந்துள்ள கட்சியோடு ஒன்றித்து நின்று அதன் முன்னேற்றத்துக்காக அயராது உழைப்பதும், அதே சமயத்தில் நட்புமுறையில் எல்லாக் கட்சியினரிடத்திலும் அன்பு காட்டிப் பழகுவதும் அவரது இயல்பாகும்.

அவரது மறைவால் வருந்தும் குடும்பத்தினருக்கும் உறவினர்கட்கும், நண்பர்களுக்கும் நமது ஆறுதல் மொழிகளை உரித்தாக்குகிறோம்.

காஞ்சீபுரம்

3-2-'63.

தம்பி!

பழக்கடைக்குச் செல்பவன், முழம் என்ன விலை என்று கேட்கமாட்டான். துணிக்கடை சென்று படி என்ன விலை என்று கேட்கமாட்டான்! சராசரி அறிவுள்ளவன்!! ஆடை அணி அணிந்துகொண்டு ஆற்றிலே இறங்குபவன், சேற்றினை எடுத்துச் சந்தனமாகப் பூசிக்கொள்வனுக்கு, அண்ணன், வேறென்ன! திருக்குறள் படிப்பவன் பெரிய திருவடியின் வாலின் நீளம் எவ்வளவு என்பதனை அறிய, அந்த நூலைத் துருவித் துருவிப் பார்த்திடுவானா? தென்னை ஏறித் தேன் கதலி தேடுபவன் உண்டா?

உன் அண்ணனுக்கு, என்ன அளவற்ற ஆற்றலோ! அகிலத்தில் எவருக்கும் இல்லாத அறிவாற்றல் கொண்டவனோ, என்று எவரேனும் கேட்டிடும்போது, தம்பி, இதனை எண்ணிக்கொள், எனக்குத் தெரிந்தது குறைவு, ஆனால் அதிலே தெளிவு மிகுதியும் இருக்கவேண்டும் என்பதிலே நான் நிரம்ப அக்கரை கொண்டவன்; ஆர்வம் உள்ளவன்; எதையும் செய்திட வல்லேன் என்ற இறுமாப்புக் கொள்பவன் அல்ல. எதை எப்படிச் செய்தால் என்ன என்று அக்கரையற்று நடப்பவன் அல்ல.

பழக்கடை செல்வேன், முழம் என்ன விலை என்று கேட்கமாட்டேன். துணிக் கடை போனால், படி எட்டனாவா என்று கேட்டு, ஏமாளியாகமாட்டேன். தேன் கதலி தேடித் தென்னை ஏறமாட்டேன். எதை எதை எங்கெங்கு பெறமுடியும் என்ற தெளிவுடன் பணியாற்றுவேன். புதுடில்லி சென்றிருந்தேன், கம்பளிப் போர்வைக்குள்தான் இருந்தேன்—கொட் டும் குளிர் அங்கு—இப்போது.

இரச்சியசபையில்.....

அதே டில்லியில் முன்பு சென்றிருந்தபோது சட்டைகூடப் போட முடியவில்லை—அவ்வளவு வெப்பம்! அண்ணாதுரை அடியோடு மாறிவிட்டான்—ஒரே கம்பளி மயம் இப்போது—என்று யாராவது பேசினால் — நகைச்சுவைக்காக என்று கருதிக்கொண்டு பேசினால்கூட—கருத்தற்றவன் என்றுதான் பேசுபவர் பற்றி அறிவுலகம் கூறும். நான் அறிந்த உலகத்திலே இதற்குத்தான்

அபாரமான மதிப்பு என்று எவரேனும் சொல்ல முனைந்தால், “சபாஷ் தம்பி! வெளுத்து வாங்கு!” என்று கூறி விட்டு, வேறு வேலை பார்ப்பவன் நான்.

சென்ற பொதுகுழுவின்போது நான் விளக்கிக் காட்டியதுபோல, தி. மு. கழகத்துக்கு மிகப் பெரிய—அது தோன்றிய நாளிலிருந்து ஏற்படாத விதமான—நெருக்கடி ஏற்படுத்த, நாசமாக்க, பலத்தமுயற்சி எடுக்கப்பட்டு வருகிறது.

திராவிடநாடு கேட்பது — அரசியல் சட்டத்துக்கு விரோதமானது என்று ஏற்படுத்த, அரசியல் சட்டம் திருத்தப்படுகிறது.

இது, அரசியல் சட்டத்துக்கு ஏற்படும் பதினாறுவது திருத்தம்.

ஆங்கில மொழி நீடித்திருக்கச் செய்வதற்காக, ஒரு திருத்தம் அரசியல் சட்டத்தில் செய்யப்பட இருந்தது; பண்டித நேரு உறுதி அளித்திருந்தார்; ஆனால், இப்போதுள்ள சூழ்நிலையில் கசப்புணர்ச்சி ஏற்படக்கூடாது என்பதனால், கருத்து வேறுபாட்டுணர்ச்சியைக் கிளப்பத்தக்க, பிரச்சினையைப் புகுத்தவேண்டாம் என்ற காரணம் காட்டி, வந்திருக்க வேண்டிய திருத்தத்தை நிறுத்திவைத்து விட்டார்கள்.

ஆனால், பேச்சு உரிமையைப் பறிக்கும் 16ம் திருத்தம், பல கருத்து வேற்றுமைகளைக் கிளறிவிடத் தக்கது என்று தெரிந்திருந்தும், கொண்டுவந்து விட்டனர்.

அந்தப் பிரச்சினைபற்றி இராஜ்ய சபையில் நான் பேசியதைத் தமிழாக்கித் தந்துள்ளேன்.

அதிலே, பழம், டஜன் என்ன விலை என்ற முறை தான் இருக்கும், முழம் என்ன விலை என்று இருக்காது!

அப்படியா கேட்பது—கூடை என்ன விலை என்றல்லவா கேட்டிருக்க வேண்டும் என்று கூறுபவர் இருப்பார்—உலகிலே பலர் பலவிதம்! கூடை என்ன? அம்பாரம் என்ன விலை என்கூடக் கேட்கட்டும்; நான் தடுக்கவில்லை! ஆனால், பழக்கடை சென்று, முழம் என்ன விலை என்று கேட்கவேண்டும் என்று மட்டும் சொல்லாதிருந்தால் போதும்—சொல்பவர்கள் சரியாகத் தான் இருக்கிறார்கள் என்ற எண்ணம் ஏற்படும்.

தம்பி! பேச்சைப் படித்துப்பார்!!

பேச்சுரிமைக்காக வாதாடி இருக்கிறேன்.

இராஜ்யங்களுக்கும், இன்றைய அரசியல் சட்டத்தில்தின்படியே, அரசுரிமை (Sovereignty) உண்டு என்று எடுத்துக்காட்டி இருக்கிறேன். பிரசாரத்தைப் பிரசாரத்தால்தான் எதிர்க்கவேண்டும் — சட்டத்தின் பாதுகாப்புத் தேடிக்கொண்டு அல்ல என்று எடுத்துச் சொல்லி இருக்கிறேன்.

பிரிவினை கேட்கும் பேச்சு உரிமைக்காகப் பேசியிருக்கிறேன்!

பலே! பலே! அகப்பட்டுக் கொண்டான் உங்கள் அண்ணாத்துரை! பார்த்தீர்களா, பிரிவினைக்கான பேச்சு உரிமைதான் கேட்டிருக்கிறான், பிரிவினை அல்ல!—என்று பேசுவதை, வெறுங் குரலொலி — வெறுங்

குரலொலி அல்ல—வெறுப்புக் கொண்டவரின் குரலொலி என்று கருதிக்கொள்கிறேன்.

இராஜ்ய சபையில் நடைபெற்ற விவாதம், பேச்சு உரிமை தரும் அரசியல் சட்டதிட்ட விதியைத் திருத்துவதற்கான மசோதாபற்றி! பழக்கடை! முழம் என்ன விலை என்று கேட்கவில்லை!

என்ன பேசினைன் என்பதை, நீயே படித்துப் பார், தம்பி! ஆனால் ஒரு நிபந்தனை. சர்க்காரின் இந்தப் போக்குப்பற்றி கோபம் கொந்தளித்தாலும், நீக்கிக் கொள்ளவேண்டும் — கசப்புணர்ச்சி மேலிட்டாலும் போக்கிக்கொள்ள வேண்டும்; இதை விவாதப் பிரச்சினை யாக்கி, பொதுமக்களிடம் சென்று முறையிடத் தேவை இல்லை. கொழும்பு மாநாட்டு ஏற்பாடு, என்பது, அடியோடு போர் நீங்கிவிட்ட நிலையல்ல; சமாதானம் நிலைத்துவிட்டது என்றும் பொருள் அல்ல—ஆகவே உன் தூய்மைத்து நம்பிக்கை வைத்து, நான் கொடுத்தள்ள வாக்குறுதி, காப்பாற்றப்பட்டாக வேண்டும்—சமாதானம் நிலைநாட்டப்படுகிற வரையில், நாம் சச்சரவு மனப்பான்மை ஒரு துளியும் கொள்ளக்கூடாது; நமது ஆதரவு அன்றுபோல் இன்றும் உண்டு—சீனனை விரட்ட.

இந்த உறுதியைத் துளியும் குறைத்துக் கொள்ளாமல், பிரச்சினையைக் கவனித்துப் புரிந்து கொள்.

வம்புக்கு இழுப்பதுபோல, கிளறிவிடுபவர்கள் கேட்பார்கள்—என்ன செய்யப் போகிறீர்கள்? என்று. இப்போது, நாங்கள் போர் ஆதரவு முயற்சிக்கு எமது ஒத்துழைப்பைத் தந்து வருகிறோம்! போர்க்கோலம் நீக்கப்பட்டு, அமைதியும் மகிழ்ச்சியும் அரசோச்சம் காலம் ஏற்படுகிற வரையில், எமக்குள்ள பணி அதுதான் என்று கூறுங்கள்!

அண்ணன்,

அண்ணன்,

[பிரிவினைத் தடைச்சட்ட மசோதா பற்றிய விவாதம் 25-1-63ல் இராச்சிய சபையில் நடைபெற்றபோது, அதன் அவசிய மற்ற தன்மையை விளக்கி ஆற்றிய ஆங்கில உரையின் தமிழாக்கம் இங்கு தரப்படுகிறது.]

மரசம் பேசுவதற்காகச் சீன ஆக்ரமிப்பாளருடன் மேஜைமுன் அமர நமது விருப்பத்தையும் சம்மதத்தையும் தெரிவித்தான உடனே, எதிரியை அல்ல ஒரு இலட்சியத்துக்காகப் பணியாற்றி

பவனை அழிக்க, சர்க்காருக்கு ஒரு புதிய சட்ட ஆயுதத் தைத் தருவதற்காக, அரசியல் சட்டத்துக்குக் கொண்டு வரப்படும் ஒரு திருத்தம்பற்றி நாம் இன்று விவாதித்துக் கொண்டிருப்பது வேதனையுள்ள விசித்திரம் போலும்! மன்றத்தின் இரண்டு தரப்புகளிலிருந்தும் கூறப்பட்ட பல கருத்துரைகளை நான் மிகுந்த அக்கரையுடன் கேட்டுக்கொண்டிருந்தேன். சட்டத்தைத் துணைகொண்டு அடக்கிவிட நீங்கள் முயற்சிக்கும் அந்த இலட்சிய எண்ணத்தைப் புகுத்தியவன் என்ற முறையில், என் நோக்கத்தை மீண்டும் விளக்க அல்ல, ஆனால் எமது கோரிக்கை குறித்து ஏற்பட்டுள்ள சில தப்பர்த்தங்களைப் போக்க, அந்த இலட்சியம்பற்றிய விளக்கத்தையும் வரலாற்றையும் எடுத்துக்கூற விரும்புகிறேன். கனம். உறுப்பினர் ஒருவர் பிசோ கேட்டதைக் கண்டு, அல்லது அதைத் தொடர்ந்து, திராவிடஸ்தான் கேட்கப் படுகிறது என்று கூறினார். உண்மை, அதற்கு வெகு தூரத்தில் இருக்கிறது. சுதந்திரம் வந்த பிறகு இப்படிப்பட்ட பிரிவினை உணர்ச்சிகள் கிளம்பின என்று மற்றோர் உறுப்பினர் கூறினார். இது உண்மைக்கு நெருங்கி வருவதாகும்; ஆனால் உண்மை இது அல்ல. தி. மு. கழகம் திராவிடர் கழகத்திலிருந்து பிரிந்த, அமைப்பு. திராவிடர் கழகம், சுதந்திரத்துக்கு மிக நீண்ட காலத்துக்கு முன்பே இருந்து வந்திருக்கிறது. எதிர்கால அரசியல் முறை அமைப்புப்பற்றிச் சர்ச்சைகள், பிரச்சினைகள், கொள்கைகள் எழுந்தபோது, திராவிடர் கழகம்—அந்த அமைப்பின் பொதுச் செயலாளனாக நான் இருந்திருக்கிறேன்—தென்னகத்துக்கு, ஒரு அரசியல் ஏற்பாடுபற்றித் திட்டம் அறிவித்தது. அதனுடைய தொடர்பாகத் தான், திராவிடர் கழகத்திலிருந்து பிரிந்து வளர்ந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் அந்த இலட்சியத்தை எடுத்து விளக்கிக்கொண்டு வருகிறது. எனவே, இது ஆளுங்கட்சியின் செயல்கள் அல்லது செயலாற்றாத தன்மை, ஆகியவைகளைப் பொறுத்ததாக அமையவில்லை. நாட்டின் வேறு இடங்களிலே உள்ள இது போன்ற, அல்லது இதைவிடப் பயங்கரமான எந்தப் பிரச்சினைகளுக்கும் இதற்கும் எந்தவித சம்பந்தமும் இல்லை. பிரச்சினையின்மீது பாய்வதற்கு முன்பு, கனம். உறுப்பினர்கள், பிரச்சினையை அலசியாவது பார்க்க வேண்டுமென்று நான் விரும்புகிறேன்.

இரண்டாவதாக, ஒரு ஆக்ரமிப்பாளனைச் சந்தித்துச் சமரசம் பேசச் சம்மதத்தைத் தெரிவித்த சீக்கிரத்தில், பெருமைமிக்க நாட்டு மக்கள் என்ற முறையில், எங்கள் பிரசாரத்தைத் தடைபோட்டு நிறுத்துவதற்கு முன்பு, எங்களைப் புரிந்து கொள்ளவாவது முயற்சிக்கக் கூடாதா, என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். நாங்கள் என்ன அவ்வளவு தாழ்ந்துபோய்விட்டவர்

களா, அரசியல் அரங்கத்திலே எங்களைத் தீண்டப் படாதவர்கள்போல நடத்துவதற்கு! எங்கள் கோரிக்கை மிக முக்கியமானதல்லவா—நீங்கள் எங்கள் மனதைத் திருப்திப்படுத்தவும், மக்கள் ஒத்துக்கொள்ளக்கூடிய முறையை மேற்கொள்ளவும் முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டாமா? காரணகாரிய விளக்கங்களைக் கேட்க ஒருப்படாதவர்களா நாங்கள்? அந்த முயற்சி செய்து பார்த்தீர்களா? இந்த மன்றத்தில் இதுதான் என் முறையீடு. கட்சித் தொடர்புகள்பற்றிய கவலையின்றி, இந்த மன்றத்தில் உள்ள உறுப்பினர்கள் ஒவ்வொருவரும் இந்த அம்சம்பற்றித் தங்கள் சீரிய கவனத்தைச் செலுத்த வேண்டுகிறேன்—எங்களைக் கலந்து பேசிக் கருத்தறிந்தார்களா?—பிரச்சினையை அலசிப் பார்க்க, ஆளுங்கட்சி சிரமம் எடுத்துக்கொண்டதா? நான் ஆளுங்கட்சி என்று ஏன் குறிப்பிடுகிறேன் என்றால், எதிர்க்கட்சிகள் பலவும் பிரச்சினையை அலசிப் பார்க்க முயற்சி எடுத்துக்கொண்டன, அதனால். இன்று காலை யில், ஒரு உறுப்பினர், இந்தப் பிரச்சினையில் கம்யூனிஸ்டு கட்சி எங்களுடன் நேசத் தொடர்பு கொண்டிருந்தது என்று சொன்னார். எங்கள் கொள்கையை ஒப்புக்கொள்ள வேண்டுமென்று, நாங்கள் கேட்ட போது, முடியாது என்று கம்யூனிஸ்டு கட்சி கூறியது—பெருமைப்படத்தக்க விதத்தில் துணிவுடன் கூறிற்று. இலட்சியங்களுக்கும், தேர்தல் தொடர்புகள், உடன் பாடுகள் ஆகியவற்றுக்கும் சம்பந்தம் இல்லை. எனவே நாங்கள் கம்யூனிஸ்டு கட்சியையோ, வேறு கட்சிகளையோ கொள்கை அடிப்படை வைத்து அல்ல, அரசியல் நேசத் தொடர்புகள் கொள்ளவேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன்தான் அணுகி இருந்திருக்கிறோம். இப்போதுகூட, இன்றுகூட, சென்னை மேயர் தேர்தல் சம்பந்தமாக, சென்னைக் காங்கிரஸ் கட்சியும் தி. மு. கழகமும் ஒரு ஏற்பாட்டில் இணைந்து உள்ளன. இந்த மன்றம் இதை அறிய அக்கரை காட்டும் என்று எண்ணுகிறேன். எனவே, அரசியல் நேசத் தொடர்பு என்பது ஒரு விஷயம், தேர்தல் நேசத் தொடர்பு என்பது மற்றொன்று; இலட்சியம், முற்றிலும் வேறான விஷயமாகும்.

கோபார்கடே (மராட்டா):-

அப்படியானால், காங்கிரசே, பிளந்துபோவதை ஆதரிக்கிறது!

சி. என். ஏ:-

அதனால்தான் சொல்லுகிறேன், தேர்தல் நேசத் தொடர்பு என்றால் இலட்சியத்தை இழந்துவிட்டதாகப் பொருள் இல்லை, என்று. தன் இலட்சியத்தைக் காத்திடும் வலிவு சென்னைக் காங்கிரசுக்கு இருக்கிறது. காங்கிரஸ் இலட்சியத்திலே சென்னை முதலமைச்சருக்கு

வலிவான நம்பிக்கை இருக்கிறது. நமது விவாதங்களில் சென்னை காங்கிரஸ்பற்றியோ, முதலமைச்சர்பற்றியோ, தப்பான வியாக்யானங்கள் கொள்வதை நான் விரும்பவில்லை. தம்முடைய இலட்சியங்களை விட்டுக்கொடுக்காமலேயே, தேர்தல் நேசத்தொடர்புகள் கொள்ளமுடியும் என்பதைக் குறிப்பிடவே இதைச் சொல்கிறேன். ஆனால், நான் இலட்சியத்தை உணரவேண்டும், அலசிப்பார்க்கவேண்டும், ஆய்ந்து பார்க்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இப்போது இந்த மசோதா, இந்தியாவுடைய அரசரிமையையும் பிரதேச ஒற்றுமையையும் பாதுகாக்க, நிலைநிறுத்த, கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. அந்த அரசரிமைக்கு என்ன ஆபத்து வந்திருக்கிறது—எனக்குத் தெரியாது—எனக்குத்தெரிவிக்கவும் இல்லை. ஒரு சமயம் சட்டமந்திரி — புதிய சட்டம் ஏதாவது தயாரித்துக் கொண்டிருப்பார்போலிருக்கிறது, அதனால்தான் சபையில் இல்லை—அவர் இங்கு இருந்திருப்பாரானால், திரும்பிப்பார்த்துச் சொல்லுவார்; நாட்டிலே பிளவுச் சக்திகள் உள்ளனவே, அறியாயா? இந்தக் காரியத்துக்காகவே தேசிய ஒருமைப்பாடு கமிட்டி அமைத்தோமே, அறியாயா? தேசிய ஒருமைப்பாடு கமிட்டி கூறிய யோசனைகளை ஒட்டியே நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறோம், தெரியாதா? என்றெல்லாம் கேட்டிருப்பார். துணைத்தலைவர் அவர்களே! தேசிய ஒருமைப்பாட்டுக் கமிட்டி திறமைமிக்க டாக்டர் சர். சி. பி. இராமசாமிஐயர் தலைமையில் அமைக்கப்பட்டதை நான் நன்றாக அறிந்திருக்கிறேன். —இந்தியாவின் வல்லமையுடையது அல்லது அரசரிமை, பிரதேச ஒற்றுமை என்பனவற்றில் திடமான நம்பிக்கையுடன் பரிந்து போரிடத்தக்க வீரர்! எந்த அளவு நம்பிக்கை கொண்ட வீரர் என்றால், திருவிதாங்கூர் திவான் என்ற முறையில், திருவாங்கூர் தனி சுதந்திரநாடு ஆகிவிட்டதாகப் பிரகடனம் செய்தவர்! பாகிஸ்தானுடன் ஒப்பந்தம் செய்துகொண்டதாக அறிவித்தவர்!! இன்று காங்கிரஸின் அதிர்ஷ்டம், அவர் கூட்டுச்சேராக் கொள்கையினர்! எனவே அவரை நீங்கள், கமிட்டித்தலைவர் ஆக்கிக்கொண்டீர்கள். இந்தக் கமிட்டி எவ்விதம் பணியாற்றிற்று என்பதை அலசிப் பார்க்கும்படி, இந்த மன்ற உறுப்பினர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். தேசிய ஒருமைப்பாட்டினை எப்படி ஏற்படுத்துவது என்பதற்கான வழி கூறும்படி, இந்தக் கமிட்டி பணிக்கப்பட்டது — பிரிவினைப் பிரசாரத்தை ஒடுக்கிவிடமட்டும் அல்ல. தேசிய ஒருமைப்பாட்டை ஏற்படுத்தச் சிறந்த வழி என்ன என்பதனைக் கண்டறியும் வேலை அதற்குத் தரப்பட்டது; ஆக்க வேலைக்காக அது தந்த யோசனைகள் யாவை? ஆக்க வேலைக்கான திட்டங்கள் யாவை—தேசிய ஒருமைப்பாடு கமிட்டி

யுடைய யோசனைகளிலிருந்து பிறந்துள்ள, தடைச் சட்டம் தவிர! துணைத்தலைவர் அவர்களே! தேசிய ஒருமைப்பாடு கமிட்டி, இந்தியா முழுவதும் உலாவந்தது—எங்கள் மாநிலத்துக்கும் வரவேண்டுமென்ற மரியாதை காட்டிற்று. பல்வேறு அரசியல் கருத்தினர்களைக்கண்டு கருத்தறிந்தது; ஆனால் தி. மு. கழகத்தினரைப்பார்க்க இயலவில்லை, ஏனெனில் அதற்கிடைையில், எங்களுக்கு எங்கள் மாநில அரசு, வேலூர் மத்திய சிறையிலே அறைகள் கொடுத்துவிட்டது! எங்களைச் சந்திக்காததற்கு, கமிட்டி கூறிய காரணம் இதுதான். ஆனால் அப்போது தேசிய ஒருமைப்பாட்டு கமிட்டி, எங்கள் நோக்கத்தைத் தெரிந்துகொள்ளும் ஆர்வம்கொண்டிருந்தால், தொடர்புகொள்ளவேண்டுமென்று விரும்பி இருந்தால், எங்கள் அமைப்புச் செயலாளர் என். வி. நடராசன் ஜெயிலுக்கு வெளியேதான் இருந்தார்; மனோகரன் எம். பி., வெளியில்தான் இருந்தார்; இராசாராம் எம். பி., வெளியில் இருந்தார். இவர்களில் யாராவது ஒருவரைக்கண்டிருக்கமுடியும். டாக்டர் இராமசாமிஐயர் ஜெயிலுக்கு வந்து எங்களைப் பார்த்திருக்கவேண்டும் என்று நான் கூறமாட்டேன்—மற்றவர்களை ஜெயிலுக்கு அனுப்பி அனுபவம் பெற்றவர் அவர்; ஜெயிலுக்கு அவர் போனதில்லை! — ஆகவே அவர் நெடுந்தொலைவு கடந்து ஜெயிலுக்குவந்து எங்களைப்பார்க்க வேண்டும் என்று நான் எதிர்பார்க்கவில்லை. நாங்கள் சாமான்யர்கள். அப்படிப்பட்ட பெரியவர்களைக் கொண்ட கமிட்டி அத்தகைய தாராளத்தனம் காட்டியிருக்கவேண்டும் என விரும்பவில்லை, ஆனால் வெளியே இருந்த சிலருடன் தொடர்புகொள்ளச் சிரமம் எடுத்துக் கொண்டிருக்கலாம்! மன்றத்திலுள்ள ஒவ்வொரு உறுப்பினரையும் வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன் — ஒரு கணம் எங்கள் கோரிக்கையின் பயங்கரத் தன்மை—அதன் ஆபத்தான விளைவுகள் — ஆகியவைபற்றி மற்றதுவிடுங்கள் — தயவு செய்து இதற்குப் பதில் கூறுங்கள்—எனக்கு வார்த்தைகள்கூட வேண்டாம்—இலேசான புன்னகை—மகிழ்ச்சியுடன் கண் சிமிட்டல்—நேசப் பான்மையுடன் தலையை அசைத்தல், இவை போதும் — சாதாரண மரியாதைக்காக, மக்களாட்சி முறையின் நாகரிகத் தன்மைக்காகவாவது எங்கள் கட்சியினருடன், இந்தக் கமிட்டி தொடர்புகொண்டிருந்திருக்க வேண்டாமா! இல்லை! அவர்கள் அதைச் செய்யவில்லை! ஆனால் அவர்கள் ஒரு அறிக்கை தந்தனர். இந்த மசோதாவின் விளக்கத்திலும் நோக்கத்திலும், தேசிய ஒருமைப்பாட்டுக் கமிட்டியின் யோசனையை முற்றிலும் ஒட்டியே மசோதா வருவதாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, மசோதாவின் பிறப்பே, முற்றிலும் மக்களாட்சி முறைக்கு மாறானது. இந்தக் கருத்தை உங்கள் முன் வைக்கவே, உமது

பொறுமையைப் பாதிக்கும் தொல்லை யைத் தர நேரிட்டது.

நான், மற்றொரு விஷயத்துக்கு வருகிறேன். திராவிடஸ்தான் கோரிக்கை ஆபத்தானது என்கிறார்கள்—தவறாக! ஆளுங்கட்சிப் பிரமுகர்கள் பலர், சில மாதங்களுக்கு முன்பு கூட, சில வாரங்களுக்கு முன்புவரை கூட, நாங்கள் என்ன கேட்கிறோம் என்பது தங்களுக்குப் புரியவே இல்லை என்று கூறிக்கொண்டு வந்துள்ளனர். அவர்கள் புரிந்துகொள்ளவில்லை! ஆனால் இது ஆபத்து தரத்தக்கது என்றுமட்டும் புரிந்திருக்கிறது! இது எப்படிப் பகுத்தறிவாகும்! தத்துவ சாஸ்திர அறிவாகும்! அரசியலாகும்! எனக்குப் புரியவில்லை! இந்த மன்றத்திலேயோ, அந்த மன்றத்திலேயோ — எனக்கு திட்டவட்டமாகத் தெரியவில்லை, உள்துறை அமைச்சர் சொல்லியிருக்கிறார், கட்டுக்கு அடங்காதுபோனால், குறிப்பிட்ட எல்லையை மீறிப்போனால், பிரிவினை சம்பந்தமான எல்லாப் பிரசாரமும் ஒடுக்கப்படும், என்று. ஒரு வரும் அதற்கு விளக்கம் அளிக்கும்படி கேட்கவில்லை—ஏனெனில், சட்டத்தை மீறிய நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டாலோ, வன்முறைச் செயலில் ஈடுபட்டாலோ, பிரிவினைப் பிரசாரம் தடுக்கப்பட்டுவிடும் என்று எண்ணிக்கொண்டார்கள். இது சில மாதங்களுக்கு முன்பு, உள்துறை அமைச்சர் பேசியது. இந்த இடைக்காலத்திலே என்ன நேரிட்டுவிட்டது? நாங்கள் என்ன மண்டை ஒடுகளையும் தலைகளையும் வேட்டையாடிப் பெறுபவர்கள் ஆகிவிட்டோமா? ஏதாவது சட்டத்தை மீறிய நடவடிக்கைகளிலே ஈடுபட்டுவிட்டோமா? இல்லை! மாறாக, சீன ஆக்ரமிப்பு ஏற்பட்ட உடன் தங்கு தடையற்ற, உள் உணர்ச்சியுடன் கூடிய ஒத்துழைப்பைத் தந்தோம், போர் ஆதரவு முயற்சிக்கு. சட்ட மந்திரி இப்போது இங்கு இல்லாதது பற்றி நான் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன்.....

ஒரு உறுப்பினர்:-

அவருடைய துணை மந்திரி இங்கு இருக்கிறார்.

சி. என். ஏ:-

ஏனெனில், எங்கள் கட்சியின் தலைவர், அந்த மன்றத்தில் இதே கருத்தைப் பற்றிக் கூறியபோது, சட்ட மந்திரி எழுந்து நின்றார்—புன்னகையுடன் அல்ல—கடுமையான பார்வையுடன் — கரங்களைக் கெம்பீரமாக அசைத்தபடி சொன்னார், அதெல்லாம் இந்திய பாதுகாப்புச் சட்டத்தினால் ஏற்பட்ட நிலைமை! என்று. சட்டமந்திரி என்ற நிலையில், சட்டத்துக்குக் கர்த்தா என்ற முறையில், சட்டத்துக்கு உள்ள வீரியம் பற்றித் தூக்கிப் பேசும் உரிமை பெற்றவர் அவர்; ஆனால்

சட்டத்தின் சக்தியைப் பெரிதாக்கிப் பேசும் ஆர்வத்தில், அவர் தமது மனதிலிருந்து, சாதாரண மரியாதை காட்டும் உணர்ச்சியைத் துரத்தி அடித்துவிட்டார்! தி. மு. கழகத்துக்கு, சட்டமந்திரி, நல்வார்த்தை கூறிச் சிபாரிசு செய்யவேண்டும் என்று நான் விரும்பவில்லை. மக்களுடைய நல்லாதரவு நிரம்ப நாங்கள் பெற்றிருக்கிறோம், சட்ட மந்திரியின் நல்லுணர்வு சிபார்சு ஒன்றும் அதனை மேலும் வலுவுள்ளதாகிவிட முடியாது! மற்றும் ஒன்று கூறுகிறேன். சட்டத்தின் சக்தியை உயர்த்திக் காட்டவேண்டும் என்ற ஆர்வத்தில், அவர் மற்றொரு முக்கியமான விஷயத்தை மறந்துவிட்டார். இன்று காணப்படும் ஒருமித்த நோக்கம், தேசிய ஆர்வம் எல்லாம், இந்திய முதல் அமைச்சருடைய திறமையாலும், அவர் கொண்டுள்ள மேலான எண்ணங்களாலும், ஏற்பட்டவை. சட்டங்களைவிட வலிவு மிக்கது, அது. சட்டங்கள், தடுக்க, திருத்த, உள்ளவை. இதைச் செய்யாதே! அதைச் செய்யாதே! என்று கூறுகிறது சட்டம். கட்சித் தொடர்புகளைக் கடந்து, பல இலட்சக் கணக்கான மக்களின் மனதைத் தன் வயப்படுத்தும் முதலமைச்சரின் திறமைக்கு உள்ளது போன்ற வலிவு சட்டத்துக்குக் கிடையாது. சட்டத்தின் வலிவை வலியுறுத்திக் காட்டும் ஆர்வத்தில், சட்டமந்திரி, எதற்காகப் பிரதம மந்திரியின் செல்வாக்கைக் குறைத்து மதிப்பிட்டு விட்டார், என்று எனக்குப் புரியவில்லை! இன்று காணப்படும் கூடிப் பணியாற்றும் ஆர்வம், பண்டித ஜவஹர் லால் நேருவின், வசீகரிக்கும் தன்மையாலும், ஜனநாயகப் பண்பாட்டு உணர்ச்சியாலும் விளைந்திருக்கிறது என்பதையாவது அவர் சொல்லியிருக்கலாம். மந்திரி சபைக்குள்ளே என்ன நடக்கிறது என்பது எனக்குத் தெரியாது. வெளியார் எவராவது, சட்ட மந்திரியின் உரையைப் படித்தால், என்ன எண்ணம் ஏற்படும்? நாட்டிலே அமைதி இருக்கிறது! எதனால்? இந்திய பாதுகாப்புச் சட்டத்தினால்!! இல்லையானால், அனைவரும், தேசவிரோதிகளாவர், தேசபக்தி அற்றவர்களாவர், தொல்லை கிளம்பியிருக்கும்! இப்படி எண்ணுவார். அடித்துப் பேச முற்படும்போது, அளவு பொருத்தம் பார்த்துப் பேசும்படி சட்டமந்திரியை வேண்டிக்கொள்கிறேன். அது நிற்க, இந்திய பாதுகாப்புச் சட்டம், ஒரு நாட்டு மக்களுடைய இதயங்களுக்குப் பாதுகாவலனாக இருக்கமுடியாது. ஒரு நாட்டு மக்களுக்கு சிறைக்காவலனாக மட்டுமே இருக்கமுடியும். எனவே, போர் ஆதரவு முயற்சிக்கு, தங்கு தடையற்ற உதவி தர தி. மு. க. முன்வந்தது என்றால், நான் அதற்காக சர்க்காரிடமிருந்து நான் டக்கைச் சீட்டுப் பெற எதிர்பார்க்கவில்லை. பதிலுக்கு நல்லெண்ணம் அளிக்கப்படவேண்டும் என்று நான் விரும்பவில்லை. ஆனால் எதற்காக இதை எடுத்துக் கூறுகிறேன் என்றால், இதிலிருந்து ஒரு இயற்கையான

எண்ணம், தானாக எழுந்துள்ள ஒரு உள் உணர்ச்சி, உங்களுக்குப் புலப்படவில்லையா? அந்த உணர்ச்சி காலத்தால் இயற்கையாக வளர்ச்சியடைவதே வேண்டாமா? இந்த மசோதா, அதற்கான உரமா? இது அந்த உணர்ச்சியை அழிக்கக்கூடியது, எரிச்சலூட்டுவது. ஏன் இந்த உள் உணர்ச்சி, இயற்கையான முழு வளர்ச்சி பெற்று, பூத்திடச் செய்யக்கூடாது? இந்த மசோதாவுக்கு என்ன அவசரம் வந்தது? ஏன் இவ்வளவு அவசரப்படுகிறீர்கள்? அதுதான் நான் குறிப்பாகக் கேட்பது. இதை உங்களுக்கு உணர்த்துவதற்காகத்தான், போர் ஆரவ முயற்சிக்கு நாங்கள் ஆதரவு அளித்ததைக் குறிப்பிட்டேன். நான் முன்பு சொன்ன படி, நாங்கள் சாமான்யர்கள், ஆனால், 34 இலட்சம் வாக்காளர்களின் பிரதிநிதிகள்! எந்த 50 இலட்சம் வாக்காளர்கள் எங்கள் இராஜ்யத்தில் காங்கிரசை ஆளும் கட்சி ஆக்கியிருக்கிறார்களோ, அங்கு. ஐம்பது இலட்சத்துக்கும் முற்பது இலட்சத்துக்கும் உள்ள வித்தியாசத்தைக் குறித்து நான் அதிகம் வாதாடத் தேவையில்லை என்று நம்புகிறேன். இந்த மன்றத்தின் முன் உறுதி கூறுகிறேன்—நங்கள் முன்னேற்றத்துக்கு அழிவு தேடாதிருந்தால், சட்டத் துணையுடன் அடக்கி அழிக்கும் முறைகளைக் கொண்டுவராதிருந்தால், நாங்கள்தான் சென்னை யில், அடுத்து வரப்போகும் ஆளுங்கட்சி — உறுதி அளிக்கிறேன். மத்திய அமைச்சரவையினராம், கனம். சி. சுப்ரமணியம், தமது கோவைப் பேச்சிலே, அன்பழைப்பே விடுத்திருக்கிறார்—“பிரிவினையை விட்டு விடுங்கள்; நீங்கள் மந்திரிசபை அமைப்பதை நான் வரவேற்கிறேன்” என்று. அப்படிப்பட்ட ஒரு கட்சிக்குத்தான், நீங்கள் சாதாரண மரியாதை உணர்ச்சி காட்ட, ஜனநாயக நாகரிக உணர்ச்சிகாட்ட மறுத்திருக்கிறீர்கள்—தேசிய ஒருமைப்பாட்டுக் கமிட்டி முன்பு எங்கள் நோக்கத்தை எடுத்துரைக்கும் வாய்ப்பு அளிக்கவுமில்லை, எங்களை உங்கள் நம்பிக்கைக்கு உரியவர்களாக்கிக்கொள்ளவுமில்லை.

கம்யூனிஸ்டு கட்சித் தலைவர், என் மதிப்புமிக்க நண்பர், புபேஷ் குப்தா ஒரு யோசனை கூறினார்—அவர்களை (தி. மு. க.வை) எதிர்த்துப் பிரசாரம் செய்ய ஏன், எல்லா ஜனநாயக சக்திகளும், தேசிய சக்திகளும் ஒன்றுபடக்கூடாது என்று கேட்டார். நான் அதை வரவேற்கிறேன். மக்கள் என் கருத்தை ஏற்றுக் கொள்கிறார்களா, உங்கள் கருத்தை ஏற்றுக் கொள்கிறார்களா, என்பதைக் கண்டறிய விரும்புகிறேன். ஏன் அப்படிப்பட்ட தீரமிக்க போட்டியிலிருந்து ஒடிவிடுகிறீர்கள்! புபேஷ் குப்தாவை, இதையும் கவனிக்கும்படி கேட்டுக்கொள்வேன், எங்களை எதிர்த்துப் பிரசாரம் செய்வதற்கு முன்பு, எங்களுக்கு மனமாற்றம் ஏற்படுத்த முயற்சி எடுத்துக்கொள்வது நல்ல அரசியல் முறை அல்லவா?

புபேஷ் குப்தா:

அதுதான் நான் சொன்னது. நான் முயற்சிக்கிறேன்.

சி. என். ஏ:

புபேஷ் குப்தாவுக்கு என்னென்றி. ஆனால் எங்கள் மனதை மாற்ற அவர் மேற்கொண்டுள்ள முறை பலனளிக்க வில்லையோ, அல்லது அவர் விருப்புகிற அளவு, அது செய்யப்படவில்லையோ, என்னவோ தெரியவில்லை—பலன் காணோம். ஆனால் இந்த மன்றத்தைக் கேட்டுக் கொள்வேன்—எல்லாக் கட்சி உறுப்பினர்களையும் கொண்ட கலந்தாலோசிக்கும் கமிட்டி அமைத்து எம்முடன் விவாதிக்க வேண்டும் என்று சர்க்காருக்கு யோசனை கூறுங்கள். தவறு எம்மிடம் என்றால் திருத்துங்கள். உங்களிடம் தக்க காரணம் காட்ட இருந்தால் எங்கள் மனதை மாற்றுங்கள். அதை விட்டுவிட்டு, எங்களை வற்புறுத்துகிறீர்கள்! சட்ட விற்பன்னர்கள் நிரம்பியுள்ள இந்த மன்றத்தில் நான் விளக்கத் தேவையில்லை, சட்டத்தைக் கொண்டு வற்புறுத்துவது, கடைகெட்ட வாதிடும் முறையாகும்! பொதுமக்களின் கருத்து எனும் சந்தையில், இரண்டு கருத்துகள் போட்டியிடுகின்றன என்றால், அதிலே ஒரு கருத்துக்குத் தடை போடுகிறீர்கள் என்றால், ஒரு கருத்துக்குப் பின்பலமாக சட்டத்தை நிறுத்துகிறீர்கள் என்றால், கருத்துப் போர் நடத்துவதிலிருந்து நழுவிவிடுகிறீர்கள் என்றுதான் பொருள்படும். திருச்செங்கோடு இடைத் தேர்தல் காலம் வரையில், எங்கள் இராஜ்ய காங்கிரசார், வெளியிட்டுக் கொண்டிருந்த கருத்து என்ன? அவர்கள் சொன்னார்கள்—இந்த மன்றத்தில்கூட அது திரும்பவும் கூறப்பட்டது—என் நண்பர் புபேஷ் குப்தா சொன்னார்—நான் தன்னந்தனியன், ஒரே ஒருவன் என்றார்! பசி நிறைந்த பார்வை, எனக்கு என்றார்! என் பசி போக்கும் உணவு அளிக்கவில்லை, இவர்கள்!! நான் தனியன், என்று அவர் சொன்னார். மற்றொரு உறுப்பினர், எங்களுக்கு, கேரளம், கர்நாடகம், ஆந்திரம் ஆகியவைகளில் பிடிப்பு இல்லை என்று பேசினார். அந்த உடன்பிறப்பாளர் இராஜ்யங்களிலுள்ளவர்களின் மனதை மாற்றி விட்டதாகவோ, மகிழ்ச்சி தரத்தக்க அளவுள்ள ஆதரவைப் பெற்றுவிட்டதாகவோ, நான் எப்போதும் பாதியதை கொண்டாடியது இல்லை. நான் குறிப்பிடுவது, நான் இந்த விஷயத்தைக் குறிப்பிடும்போது, அந்த மொழிவாரி இராஜ்யங்களிலும், அதே உணர்ச்சி ஏற்படும் என்பதுதான். நான் என்ன எண்ணுகிறேனோ அதனை அப்படியே, வால்டேரில், ஹைதராபாத்தில், மைசூரில், அல்லது திருவனந்தபுரத்தில் எண்ணுகிறார்கள் என்று நான் உரிமை கொண்டாடியதில்லை. நான் இந்த இடங்களுக்கெல்லாம் செல்லவுமில்லை. ஹைதராபாத்தில் நான் ஒரு கூட்டத்திலும் பேசியதுமில்லை. பேச,

மைசூருக்கு நான் சென்றதில்லை. அங்கெல்லாம் என்னைப் போக ஏன் அனுமதிக்கக்கூடாது—என்னோடு நீங்களும் ஏன் வரக்கூடாது. நான், போட்டிப் பந்தய உணர்ச்சியுடன் ஒரு யோசனைகூடக் கூறுகிறேன். எல்லாக் கட்சியினரும் கொண்ட, கலந்தாலோசிக்கும் கமிட்டி அமைப்போம் — எல்லோருமாக நாடு சுற்றி வருவோம் — நாட்டுக்கு என்ன தேவை என்பதைக் கண்டறிவோமே! மனம் மாறும்படி செய்யுங்கள், பிறகு, நான் கேட்பது, நினைத்துக்கூடப் பார்க்கத் தகாதது என்று சொல்லுங்கள். ஆனால் இந்த மசோதாவைக் கொண்டுவராதீர்கள் — கொண்டுவந்து வைத்துக்கொண்டு, இந்த மசோதா பற்றி என்ன செய்யப்போகிறாய் என்று கேட்காதீர்கள். என் நண்பர் புபேஷ்குப்தா சொன்னார், நாங்கள் தலைமறைவாகி விடுவோம் என்று. நாங்கள் எப்போதும், வெளியில் உலவுபவர்கள்! தலைமறைவாகிவிட உத்தேசம் இல்லை. ஆனால் மனம் வெதும்பிய அதிருப்தி மறைவிடம் செல்லும்.

புபேஷ்குப்தா:

அதுதான் நான் சொன்னது.

சி. என். ஏ:

மனம் வெதும்பிய அதிருப்தி நிலை, மறைவிடம் செல்லும்; அதனை எந்தச் சட்ட முயற்சியும் ஒன்றும் செய்து விட முடியாது. பல இலட்சக்கணக்கான மக்களின் மன நிலை கிடக்கும் அதிருப்தியைத் தாக்கி ஒழிக்கும் முறையை, அரசியல் தத்துவமுறை இன்னும் கண்டு பிடித்ததில்லை. எனவே இந்தச் சட்ட முயற்சியினால், உண்மையான, மனம் வெதும்பும், அதிருப்தியை நீங்கள் மறைவிடத்துக்குத் தூர்த்துகிறீர்கள்.

நான் குறிப்பிட விரும்பும் மற்றொரு விஷயம் இருக்கிறது. எங்கள் கோரிக்கை, வல்லமை யுடமைக்கு, அரசரிமைக்கு ஆபத்து விளைவிக்கிறது என்று எதனால் கருதுகிறீர்கள்? எப்படி? இதற்குப் பதில் அளிக்குமுன்பு, அரசரிமை என்றால் என்ன என்பதுபற்றி நாம் தெளிவு கொள்ள வேண்டும். அரசரிமை என்று கூறுகிறோமே, என்ன எண்ணிக்கொண்டு : அதுபோலக் கூறுகிறோம். அரசியல் சட்டத்தின் பாயிரத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது, அரசியல் அரசரிமை மக்களிடம் இருக்கிறது என்று. சட்டப் படி உள்ள வல்லமையுடமை அல்லது அரசரிமை கூட்டாட்சியின் மத்திய அமைப்பிலும், கூட்டாட்சியில் அமையும் இராஜ்ய அரசு அமைப்பிலும், பிரித்துத் தரப் பட்டிருக்கிறது. ஏன், எங்கள் திட்டத்தை, அரசரிமை பெற்ற இராஜ்ய அமைப்புகள், மேலும் பலன் தரத்தக்க அரசரிமை பெறுவதற்கான முயற்சி என்று நீங்கள் எடுத்துக்கொள்ளக் கூடாது! அந்த முறையிலே

கருதினால் என்ன! திராவிடஸ்தான் கேட்ட உடனே அரசரிமையின் வேர் வெட்டப்படுகிறது என்று நீங்கள் ஏன் நினைக்கிறீர்கள். அரசரிமை முழுவதும் ஒரு குறிப்பிட்ட அமைப்பிலே மட்டுமே இல்லையே. கூட்டாட்சி முறையல்லவா கொண்டிருக்கிறோம். பல அரசியல் தத்துவ வாதிகள் சுட்டிக் காட்டியுள்ளபடி, இந்தியா மிகப் பெரிய அளவுள்ளது; சொல்லப்போனால் அதனை ஒரு துணைக் கண்டம் என்றே வர்ணித்திருக்கிறார்கள்; பல்வேறுவிதமான மனப்பான்மைகள், பல்வேறு பாரம்பரிய உணர்ச்சிகள் — வரலாறு வெவ்வேறு வகையினதாக — இருப்பதானால்தான் இங்கு இருப்புக் கூடு போன்ற ஓரசமுறை இருக்கமுடியாது என்பதால், அரசியல் சட்ட திட்டம் வகுத்தவர்கள், ஓரசமுறை அமைக்காமல், கூட்டாட்சி முறை அமைத்தனர். எனக்குள்ள குறை என்னவென்றால் — அதற்கு ஆதரவாக, பிரஜா சோஷியலிஸ்டு உறுப்பினர் குருபாத சுவாமியும் மற்றவர்களும் கூறியுள்ளனர் — இந்தப் பதின்மூன்று ஆண்டுகளாகக் கூட்டாட்சி முறையை நடத்திவந்த விதம், இராஜ்யங்களின் மனம் முறியும் படியாக அமைந்துவிட்டது என்பதாகும். அவர்கள் உணருகிறார்கள்—அவர்கள் என்பக்கம் துணைநிற்காமல் இருக்கலாம் — வேகவேகமாக இராஜ்யங்கள் மான்யம் பெறுகிற மன்றங்களாக ஆகிக்கொண்டு வருகின்றன என்று உணருகிறார்கள். தாம், பின்னணிக்குத் தள்ளப் பட்டுப் போனதாக அவர்களுக்கு ஒரு உணர்வு இருக்கிறது; எனவே அதிகாரம் அதிகம் பெறவேண்டும் என்ற எண்ணம் இயல்பாக எழுகிறது. இத்துடன், பிரதேச வளர்ச்சியிலே வேற்றுமையும் இணைகிறது; மொழிப் பிரச்சினை பற்றிய சிக்கலும் சேருகிறது; அந்நிலையில், என்போன்றவர்களுக்கு, ஏமாற்றம் ஏற்படுவதும், பிரிவினை பற்றி எண்ணுவதும், இயற்கைக்கு மாறானதென்று கருதுகிறீர்களா! எங்களைச் சந்திக்க, பாதி வழி வாருங்கள், வந்து சொல்லுங்கள், இதுவரையில் தான் செல்லலாம், இதற்குமேல் போகக்கூடாது என்று கூறுங்கள். ஆனால், பாதி வழி வந்து எம்மிடம் அதுபோலக் கூறும்போது, எங்களால் அல்ல, இராஜ்யங்களுக்குக் குந்தகம் விளையும்படியான முறையில், அரசியல் சட்டத்திட்டத்தை நடத்திச் சென்றதால் உண்டாகிவிட்டிருக்கிற, சிக்கல்களுக்குத் தகுந்த சமாதானம் சொல்லவேண்டும். நிலக்கரி சுரங்க சம்பந்தமாக, மேற்கு வங்காள சர்க்காரும் மத்திய சர்க்காரும், சுப்ரீம் கோர்ட்டுக்குப் போகவேண்டி ஏற்படவில்லையா? சட்ட மந்திரி, மேற்கு வங்கத்திலிருந்து வந்திருக்கிறார். வங்காளிகள் முழு திருப்தி அடைந்துள்ளனரா? அவர்கள் சட்டத்துக்குக் கட்டுப்பட்டு நடப்பவர்கள் என்ற முறையில், சுப்ரீம் கோர்ட் தீர்ப்புக்குக் கட்டுப்பட்டு இருப்பார்கள். என் நண்பர் புபேஷ்குப்தா, கம்யூனிஸ்டு

கொள்கையினராக இல்லாதிருந்திருப்பின், மேற்கு வங்க உரிமைக்காக வா தா டு வ தி ல் முதல்வராக இருந்திருப்பார். வங்காளிகளிடம் உள்ள தேசிய உணர்ச்சிக்கு நான் தலைவணங்குகிறேன்.

புபேஷ்குப்தா:-

இங்கு நான் உரிமைக்காக போராடினேன். டாக்டர் பி. சி. ராய் அவர்கள் அதை அறிந்திருக்கிறார். சி. என். ஏ:-

ஆனால் போரிலே தோல்வி ஏற்பட்டுவிட்டது, வருந்துகிறேன். நான் என்ன சொல்ல விரும்புகிறேன் என்றால், இராஜ்யங்கள் மேலும்மேலும் மனம் உடைந்த நிலைக்குச் செல்கின்றன; அரசியல் சட்டதிட்டத்தைத் திரும்ப ஆராயவேண்டும், அரசியல் சட்டதிட்டம்பற்றிய புதிய மதிப்பீடு பெறவேண்டும் என்று மத்திய சர்க்கார் நினைக்கவேண்டும் என்ற கோரிக்கையை (இராஜ்யங்கள்) வலியுறுத்துகின்றன. இதிலே, என் கருத்துக்கு நினைத்தபொழுது மந்திரிசபையிலிருந்து வெளியேறவும், மீண்டும் நுழையவும் சக்திபெற்ற ஒரு பிரமுகரின் ஆதரவு இருக்கிறது — பொருளாதார — பாதுகாப்புத் துறை இணைப்பு மந்திரி, கனம் டி. டி. கிருஷ்ணமாச்சாரியாரைக் குறிப்பிடுகிறேன். மறைந்த பெரியவர், பெரோஸ்காந்தியின் பெயரால் புதுடில்லியில் அமைந்துள்ள ஒரு மன்றத்தில், 1962 செப்டம்பர் 8-ல் பேசும் போது, அவர், பத்து ஆண்டுகளுக்கு ஒருமுறை அரசியல் சட்டதிட்டத்தைப்பற்றிப் பரிசீலனை நடத்தவேண்டும் என்ற விதியைப் புகுத்தத் தவறிவிட்டது குறித்துப் பேசினார் — அரசியல் சட்டதிட்டம் தீட்டியவர்களில் ஒருவர் என்ற முறையில். அதுமட்டுமல்ல. இதற்காகப் பொதுமக்களின் கருத்துத் திரண்டெழவேண்டும் என்றும் குறிப்பிட்டார். பொதுமக்களின் கருத்துகளைப் பாதுகாப்பவர்களில் ஒருவன் என்று என்னைக் கருதி என்னோடு வாருங்கள், இராஜ்யங்களின் மனப்பான்மை என்ன என்பதைக் கண்டறியலாம், ஆளுங்கட்சியைச் சேர்ந்த எந்த உறுப்பினருக்கும், தொல்லை வர வுக்க நான் விரும்பவில்லை, யாருடைய பெயரையும் குறிப்பிடாமல் சொல்லுகிறேன், சென்னையில் ஆளுங்கட்சியில் உள்ளவர்களிலே பலர், இந்தியா ஒன்று, பிரிக்கப்பட முடியாதது என்று ஆணையிட்டுச்சொல்லக் கூடும், இந்தியாவின் அரசரிமைமீதும் பிரதேச ஒற்றுமையின்மீதும் ஆணையிடக்கூடும், ஆனால் அவர்களின் ஏற்பாடுகளில் ஒன்று உதாசீனப்படுத்தப்பட்டால், அவர்கள் குறிப்பிடும் திட்டங்களிலே ஏதாவது ஒன்று எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை என்றால், அவர்களுக்குத் தேவையான தொகை அவர்களுக்கென ஒதுக்கப்படவில்லை என்றால், அப்போதெல்லாம் அவர்கள் என்னைப்பற்றிய நினைவு பெறுகிறார்கள்! இதனால்

தான் அண்ணாதுரை பிரிவினை கேட்கிறான் — என்கிறார்கள். சேலத்துக்கு எஃகு ஆலை இல்லை என்று மறுத்து விடுங்கள்; அங்கு நான் கிளம்புகிறேன்! தூத்துக்குடி அபிவிருத்தி கிடையாது என்று மறுத்துப்பாருங்கள்; தி. மு. க. அங்கு தோன்றுகிறது! எனவே, கூட்டாட்சி முறையை ஓரரசு முறையாக்கும் முயற்சிக்குக் கிளம்பி யுள்ள எதிர்ப்பின் ஈட்டிமுனை, தி. மு. க. என்று கொள்ளவேண்டும். பாராளுமன்றத்தின் பெரியவர்கள் நீங்கள்! ஏன் இந்தப் பிரச்சினையைக் காட்டுக்கு அழைத்துச் செல்நீர்கள்? அரசியல் அரங்கிலே மேலான இடத்துக்கு, பிரச்சினையை உயர்த்துங்கள்; கூட்டாட்சியை உண்மையான கூட்டாட்சி ஆக்குங்கள்.

சில உறுப்பினர்கள் திரும்பி என்னைக் கேட்பார்கள், ஆனால் நீ, பிரிவினைபற்றி அல்லவா பேசிவருகிறாய் என்று. நினைத்துக்கூடப் பார்க்கக்கூடாதது அது என்ற புபேஷ்குப்தா. மற்றவர்கள் அறிந்திராவிட்டாலும்கூட, சோவியத் அரசியல் சட்டதிட்டம் புபேஷ்குப்தாவுக்குத் தெரிந்திருக்கவேண்டும். பிரிந்துபோகும் உரிமையை அது அளிக்கிறது; ஆனால் அதனால் அரசரிமைக்கு ஆபத்துவந்துவிட்டது என்று குய்யோ முறையோ என்று கூச்சலிட்டுக்கொண்டிருக்கிறீர்கள். புபேஷ்குப்தா, சோவியத் யூனியனிலிருந்து கெட்டவைகளைத் தான்கொள்கிறார்போலும், நல்லவைகள் அல்ல. பிரிவினைகேட்டதுமே அரசரிமைக்கு ஆபத்துவரும் என்பது இல்லை, என்று அவருக்கு நான் கூற விரும்புகிறேன்.

அதுமட்டும் அல்ல. எங்கள் பிரிவினைப் பிரசாரம், அரசரிமைக்கு ஆபத்து விளைவிக்கக்கூடியது என்று வைத்துக்கொண்டே பார்த்தாலும், சர்க்காரை நடத்திச் செல்லும் ஒரு ஜனநாயகக் கட்சி என்ன செய்ய முயற்சிக்க வேண்டும்? அது மக்களிடம் சென்றிருக்க வேண்டாமா? அரசரிமை மக்களிடம் இருக்கிறது என்று கூறவில்லையா? மக்கள்தான் அரசியல் சட்டதிட்டத்தை ஏற்படுத்தினார்கள். அரசியல் உரிமைகளின் பிறப்பிடமான, மக்களிடம்தான், நீங்கள் சென்று முறையிடவேண்டும். நான், நம்பிக்கையுடன் மக்களை அணுகிச் செல்கிறேன். பொதுமக்களுக்கு விஷய விளக்கம் அளித்து, என்னை எதிர்த்துப் பிரசாரம் செய்யும் திறமை, ஆற்றல் எமக்கு உண்டு, என்று ஆளுங்கட்சி உறுப்பினர்கள் அவர்களின் சர்க்காருக்குக்கூறக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். உங்கள் உரிமையை ஏன் விட்டுக்கொடுத்துவிடுகிறீர்கள்? ஆளுங்கட்சி உறுப்பினர்கள் என்ற முறையிலும், பொதுத் தொண்டாற்றும் பொறுப்புமிக்கவர் என்ற முறையிலும், நீங்கள் சர்க்காருக்கு “எங்களுக்கும் பொதுமக்களுக்கும் இடை

யிலே, குறுக்கே நிற்கவேண்டாம். அண்ணாதுரை பிரிவினைக்கான பிரசாரம் நடத்துகிறான் என்றால், அதன் ஆபத்தான தன்மையை நாங்கள் நன்றாக உணர்ந்திருக்கிறோம். நாங்கள் மக்களைச் சந்தித்து, அந்தப் பிரசாரத்தின் விஷம் நிறைந்த தன்மையை, மக்கள் உணரும் படி செய்வோம்.” என்று யோசனை கூறவேண்டும். ஜனநாயகவாதி என்ற முறையில் சாமான்யர்களுக்கு ஓரளவு மதிப்பளிக்கவேண்டும் என்று இந்த மன்ற உறுப்பினர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். சாதாரண மக்களை யார் வேண்டுமானாலும் ஏய்த்துவிடமுடியும் என்று நினைக்காதீர்கள். சாமான்யன் நிரம்பப் படித்த வகை இல்லாதிருக்கலாம்—சிறப்பாகச் சட்ட அறிவு பெறாதவகை இருக்கலாம்—ஆனால் வளமான பொது அறிவு பெற்றிருக்கிறான். வெண்ணெய் எது சுண்ணாம்பு எது என்ற வித்யாசம் கண்டறிய அவனுக்குத் தெரியும். நீங்கள் இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வருகிறீர்கள் என்றால், நாட்டு மக்கள் அவ்வளவு பேர்களுடைய பொது அறிவுத் திறனிலும் நம்பிக்கை இல்லை என்று தீர்மானம் நிறைவேற்றுகிறீர்கள் என்று ஆகும்! பிரச்சினையை ஏன் பொதுமக்களுக்கு விட்டுவிடக் கூடாது? நானும் விரல்விட்டு எண்ணக்கூடிய என் கட்சியினர் சிலரும் சேர்ந்துகொண்டு பொதுமக்களை ஏய்த்துவிடமுடியும், தவருண வழியில் அழைத்துச் செல்ல முடியும் என்று கருதாதீர்கள். சட்ட மந்திரி, மற்றோர் மன்றத்தில், பள்ளிச் சிறுர்களை மட்டும் மகிழ வைக்கும் ஒரு காரணம் காட்டினார்.....

கனம். ராமி ரெட்டி:

தவருண முறை செல்லும் தத்துவ வாதம்?

சி. என். ஏ:

என்னுடையதா?

கனம். ராமி ரெட்டி:

உம்முடைய தத்துவ வாதம் தவருண வழி அழைத்துச் செல்லக்கூடியது.....

கனம். அக்பர் அலிகான்:

இந்தியாவின் வரலாற்றில் வகுப்புவாத உணர்ச்சிகள் எந்த முறையிலே வேலை செய்தன, வகுப்புவாத உணர்ச்சியாலும் வகுப்புவாதத்தின் பேரால் வெளியிடப்பட்ட முறையீடுகளாலும் மக்கள் எப்படி வசப்படுத்தப்பட்டு இழுத்துச் செல்லப்பட்டார்கள் என்பதைக் கவனிக்கவேண்டும் என்று நான் அண்ணாதுரையைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கனம் சந்தோஷ்குமார் பாசு:

இந்த விஷயத்தை நேர்த்தியான முறையிலே

எடுத்து பேசிக்கொண்டு வருகிற அண்ணாதுரையை நான் மற்றும் ஓர் கேள்வி கேட்க விரும்புகிறேன். மத்திய சர்க்காருக்கு அளவு கடந்த அதிகாரம் இருக்கிறது, மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரம் வேண்டும் என்ற கூச்சல் கிளம்பிய பிறகுதான், பாகிஸ்தானுக்கான கூச்சல் கிளப்பப்பட்டது என்பது உண்மையல்லவா?

சி. என். ஏ:

துணைத் தலைவர் அவர்களே! நான் சொல்ல வேண்டியவைகளை விளக்கியானபிறகு, தாங்கள் அருள் கூர்ந்து, எனக்கு மேலும் பேசச் சிறிது நேரம் தந்தால் இதற்கு பதில் அளிக்க முயற்சிக்கிறேன்.

துணைத் தலைவர்:-

இன்னும் சிறிது நேரம் எடுத்துக் கொள்ளலாம்.

சி. என். ஏ:-

அரசரிமை மக்களிடம் இருக்கிற வரையில், எந்தப் பிரச்சினைக்கும் தீர்ப்பளிக்கவேண்டிய தகுதிமிக்க அதிகாரம் படைத்தவர்கள் மக்களாகத்தான் இருக்கவேண்டும் என்பதுபற்றிச் சொல்லிக்கொண்டிருந்தேன். நான் எடுத்துச் சொல்லிக்கொண்டு வந்தபடி, கூட்டாட்சி அமைப்பு முறை ஒரு குறிப்பிட்ட அளவு கெடுக்கப்பட்டுப் போயிருக்கிற காரணத்தினால், ஓரரசு முறைக்குச் சென்றுகொண்டிருப்பதனால், பிரிவினைக்கான கோரிக்கையை, மற்ற இராஜ்ஜியங்களிடையே ஏற்பட்டுள்ள அதிருப்தியுடன் சேர்த்துப் பார்த்துக் கவனிக்க வேண்டும் என்று கூறுகிறேன். எங்கள் பிரசாரம் ஆபத்தானது என்று வைத்துக்கொண்டு பார்ப்பதானாலும்கூட, ஆளுங்கட்சி உறுப்பினர்கள் எங்களை எதிர்ப் பிரசாரத்தால் சமாளிக்கவேண்டும் என்பதை வலியுறுத்திக் கூறிக்கொண்டிருந்தேன். அவர்கள் இந்தத் தமது உரிமையை விட்டுக் கொடுப்பதாக இருந்தாலும், இந்த உரிமையையும் சர்க்காருக்கு, நிர்வாகத் துறையினருக்கு விட்டுவிடுவதாத இருந்தாலும், எங்களை எதிர்த்துப் பிரசாரம் செய்து சமாளிக்க, அடிப்படை உரிமைகளைக் குறைக்க வேண்டியது அவசியந்தானா என்பதுபற்றி யோசித்துப் பார்க்கும்படி, இந்த மன்றத்து உறுப்பினர்களை வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்வேன். இந்த மன்றம் அதுபற்றி யோசிக்கவேண்டும் என்று விரும்புகிறேன். அடிப்படை உரிமைகள் கட்டுக்கடங்கக்கூடாதவை அல்ல என்பதை நான் தெரிந்திருக்கிறேன், நன்றாக அறிந்திருக்கிறேன்—கட்டுதிட்டங்கள் உள்ளன.....

கனம். அக்பர் அலிகான்:-

மிக உண்மை.

தி. என். ஏ:-

பார்லிமெண்டுக்கு, அந்த உரிமைகளைக் கட்டுப் படுத்த எல்லாவித அதிகாரமும் உண்டு. இவை எளி தாக உணர்ந்து கொள்ளத்தக்க விஷயங்கள். இவை களைப் புரிந்துகொள்ள அதிகச் சிரமப்படவேண்டிய தில்லை. ஆனால், முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவை கட்டு திட்டங்கள் அல்ல, உரிமைகள்தான் என்பதைப் புரிந்துகொள்ளச் சிறிதளவு சிரமம் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்! ஆகவேதான், நமது அரசியல் சட்டதிட்டத் தில் மிகத் தெளிவாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள், உரி மைகளுக்கு விதிக்கப்படும் கட்டுத்திட்டங்கள், தக்க காரணங்களுக்காக இருக்கவேண்டும் என்று. இந்தக் கட்டுத்திட்டத்துக்குத் தக்க காரணம் இல்லை என்பது என் பணிவான முறையிடாகும்—தக்க காரணம் இல்லை என்றால், முதலாவதாக, நீங்கள் பிரச்சினையை அலசிப் பார்க்கவில்லை, இரண்டாவதாக, எங்களைப் புரிந்து கொள்ள முயற்சிக்கவில்லை, மூன்றாவதாக நீங்கள் எமக்கு மாற்றுத் திட்டங்களைத் தரவில்லை, நாலாவதாக மக்களை நீங்கள் நம்பிக்கைக்கு உரியவர்களாகக் கொள்ளவில்லை! சட்டத்துறை முறைப்படி இல்லாதிருக் கக்கூடும், ஆனால் அரசியல் துறை முறைப்படி, நீங் கள் புகுத்தும் கட்டுத்திட்டத்துக்குப் போதுமான காரணம் இல்லை.

அடிப்படை உரிமைகளைப்பற்றிப் பேசும்போது, சட்ட மந்திரி அந்த மன்றத்தில் வேடிக்கையான ஒரு வாதம் செய்தார் என்பதுபற்றிச் சொல்லிக்கொண் டிருந்தேன். அடிப்படை உரிமைகளை முழுவதும் அப் படியே பயன்படுத்துவதாக இருந்தால், அடிப்படை உரிமைகளைப் பயன்படுத்திய சிலர், சீனர்களையே வரவேற்றிருப்பார்கள் என்று கூறினார். ஆளுங்கட்சி யினர், குறிப்பாக மேற்கு வங்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் கொள்ளக்கூடிய சில உணர்ச்சிகளையும் அவர் சேர்த் துக்கொண்டு பேசினார். நான் அதுபற்றிக் கவலை கொள்ளத் தேவை இல்லை. ஆனால் சட்ட மந்திரியாகட் டும், வேறெந்த மந்திரி தானாகட்டும், பொருள்களை அறிந்து தீர்ப்பளிக்கும் திறமை பொதுமக்களுக்கு உண்டு என்பதை ஏன் குறைத்து மதிப்பிடவேண்டும்— இதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். மேடைமீதேறி எவராவது, 'நாங்கள் சீனர்களை வரவேற்கிறோம்' என்று பேசினால், மக்கள் பார்த்துக்கொண்டு சும்மாவா இருப் பார்கள்! இல்லை! நமது மக்கள், அரசியல் சட்டதிட்டத் தின் பகுதிகளும் விதிகளும் கற்றறியாது இருக்கலாம், ஆனால் நன்மைக்கும் தீமைக்கும் இடையே உள்ள வித் தியாசத்தைத் தெரிந்துகொள்ளும் திறம் இருக்கிறது, அதனால்தான், விடுதலைப் போராட்டத்துக்கான அழைப்பு வந்ததும், வலியுறுத்திக் ஏகாதிபத்தியம் புகுத்திய அடிமைத்தனம் அவ்வளவு இருந்தபோதிலும், மக்கள்

முன்னணி வந்து நிற்கத் தயாராக இருந்தனர்! பொது மக்களிடம் உள்ள நம்பிக்கையைக் குறைத்துக்கொள்ளா தீர்கள்.

அடிப்படை உரிமைகளைப் பொறுத்தவரையில், அந்த மன்றத்தில், சட்ட மந்திரி பேசியது, உண்மைக்கு வெகுதூரம் அப்பாற்பட்டது மட்டுமல்ல, ஆழ்ந்த யோசனை கொண்டதுமல்ல. ஆனால் நான் சொல்லிக் கொண்டு வந்ததுபோல, கட்டுத் திட்டங்களைப் புகுத்த லாம், பார்லிமெண்டுக்கு, கட்டுத்திட்டம் புகுத்தும் அதிகாரம் இருக்கிறது. ஆனால் இந்தக் கட்டுத் திட்டங்களெல்லாம், கட்டுத் திட்டங்கள் போட்டே ஆக வேண்டும் என்று வலியுறுத்திக் காட்டத்தக்க அசாதாரண நிலைமைகள் ஏற்பட்டுள்ளனவா என்பதைக் கவனித்தே போடப்படவேண்டும். மோதிலால் நேரு கமிட்டியில் என்று நினைக்கிறேன், 1928ல், பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு சொன்னார், மிகத் தெளிவாக; நாம் நமது அடிப்படை உரிமைகளைப் பெறவேண்டும் என்பது மட்டுமல்ல, அந்த அடிப்படை உரிமைகளை, எந்த நிலைமை காரணமாகவும், நீக்கிவிட மாட்டோம் என்று நமது மக்களுக்கு உறுதி அளிக்கவேண்டும் என்று கூறினார். என் வார்த்தைகளை நன்கு கவனியுங் கள், துணைத் தலைவர் அவர்களே! தங்கள் மூலமாக, மன்றத்து உறுப்பினர்களையும் இந்த வார்த்தைகளை நன்கு கவனித்துப் பார்க்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன் —எந்த நிலைமை காரணமாகவும்! அதற்குப் பிறகு நாம் வலிவற்றவர்கள் ஆகிவிட்டிருக்கக்கூடும், அதை என்னால் புரிந்துகொள்ள முடியும். ஆனால் இந்தக் கட்டுத் திட்டம் விதிக்கவேண்டிய அளவுக்கு ஏதேனும் அசாதாரண நிலைமையாவது எழும்பி இருக்கிறதா? இல்லை. இப்போது தி. மு. க. சட்ட எல்லைகளை மீறாமல் இருந்திருக்கலாம், ஆனால் விஷமம் செய்யும் தன்மை, ஆபத்து விளைவிக்கும் தன்மை இருக்கிறது, அந்த தன்மையை, இருப்புக் கரம் கொண்டு ஒழித்துக் கட்டி யாகவேண்டும் என்று வாதங்கள் எடுத்துக் கூறப் பட்டன. இந்தத் தன்மை என்ற வார்த்தை பற்றி சட்ட விற்பன்னர்கள் தரும் இடம் என்ன, கொள்ளும் பொருள் என்ன என்பதுபற்றி எல்லாம் பேச எனக்கு நேரம் இல்லை என்று கருதுகிறேன். ஆனால் இதனைக் கூறுவேன் — மிகச் சிறந்த சட்ட விற்பன்னர்களில் ஒருவர், ஜஸ்டிஸ் பதஞ்சலி சாஸ்திரி, கூறியிருக்கிறார்: சில விஷக் கிளைகள் தழைத்து வளரக்கூட விட்டு வைக்கலாம், அவைகளை எடுத்துப் போடும் முயற்சியில் தருவையே வெட்டி வீழ்த்தி, உயிர்ப்புச் சக்தியையே நாசமாக்குவதைவிட!—என்று. அடிப்படை உரிமைகள் பற்றியும், அதற்குப் போடப்படும் கட்டுத் திட்டம் பற்றி யும் எடுத்துக் கூறப்பட்ட நீதிமானின் கருத்துகளிலே அது ஒன்றாகும். அமெரிக்காவில் சுப்ரீம் கோர்ட் தீர்ப்பு

கள் பலப்பல இருக்கின்றன. நாம் அவைகளுக்குக் கட்டுப்பட வேண்டியதில்லை, ஆனால் ஜனநாயக நாடுகளில், கருத்து முற்போக்கு, தாராளத் தன்மை எவ்விதம் உள்ளது என்பதை அவை எடுத்துக்காட்டுகின்றன. ஒரு காலத்தில், நியூயார்க்கில் என்று கருதுகிறேன், ஆசிரியர்களாக விரும்புவார்கள், அரசியல் சட்டதிட்டத்துக்கும், அரசியல் அமைப்புகளுக்கும் 'பக்தி விசுவாசம்' காட்டும் ஆணை எடுத்துக்கொண்டாக வேண்டும் என்று ஒரு புதிய சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டபோது, நியூயார்க் கவர்னர் அத்தகைய முறையில் அடிப்படை உரிமையைக் கட்டுப்படுத்திக் குறைப்பது தேவையற்றது என்று கூறி, சட்டத்தைத் தடுத்துவிட்டார். ஆசிரியர் கடமை பாடம் போதிப்பது, அவருடைய நம்பிக்கைகளை, உணர்ச்சிகளை எடுத்துக் காட்டுவது அல்ல என்று அவர் வாதிட்டார். மற்ற ஜனநாயக நாடுகளிலே, வளர்க்கப்பட்டுள்ள, முற்போக்கான தாராளத் தன்மையுள்ள பாரம்பரியத்தைப் பின்பற்றவேண்டும், அதற்கு ஏற்பவாவது நமது சிந்தனைகளை உருவாக்கிக் கொள்ளவேண்டும். அதற்குப் பதிலாக, "எங்களுக்கு அழித்துவிடும் வலிவு இருக்கிறது, எந்த எதிர்க் கட்சியையும் அழிக்கும் வலிவு! இன்று, தி.மு.க.நாளைக் கம்யூனிஸ்டு கட்சி; மறுநாள் ஜனசங்கம்—என்று கூறுவதானால், நான் கூறுகிறேன், உங்களிடம் அதிகாரம் இருக்கிறது, செய்துகொள்ளுங்கள்! ஆனால், சட்டத்தின் மூலம் அடக்குமுறை நடத்தி, வலிவும் ஆதிக்கமும் தேடிக்கொண்ட எந்தச் சர்க்காரும் எங்கு சென்றன, விளைவு என்ன என்பதை நினைவில்கொள்ளுங்கள்; நான் கவனப்படுத்தத் தேவையில்லை. இன்றுகூடப் பார்த்தோம், மன்றத்தின் இந்தப் பகுதியிலே, புபேஷ் குப்தா, தி.மு. கழகத்தை மட்டுமல்ல, ஜனசங்கத்தையும் எதிர்த்துச் சமாளிக்க வேண்டும், அது வகுப்புவாத அமைப்பு என்று அவர் கருதுவதால்—என்றார். பிரஜா சோஷலிஸ்டுகள், தி.மு. கழகத்தைவிட அதிக ஆத்தானது கம்யூனிஸ்டு கட்சி என்று கூறினர். எனவே நாம் வசதியாகக் கிடைத்துவிடுகிறோம் — எதிர்க்கட்சிகளாக உள்ள நாம்—

கனம் யாஜி:-

இந்தியாவில் பிரிவினை வேண்டும் என்று வாதிடுகிற எந்தக் கட்சிக்கும் பொருந்தக்கூடியது அது—அது கம்யூனிஸ்டு கட்சியாக இருந்தாலும் சரி, தி.மு. கழகமானாலும் சரி.

புபேஷ் குப்தா:-

அவர்தான், திரு. யாஜி! துணைத்தலைவர் அவர்களே! நாம் எல்லோரும் சேர்ந்து யாரையாவது எதிர்த்துச் சமாளிக்கவேண்டும் என்றால், அது, திரு. யாஜியைத்தான்.

கனம் எ. கே. சென் (சட்டமந்திரி):-

துணைத்தலைவர் அவர்களே! நான் இந்த அமைதி இந்திய பாதுகாப்புச் சட்டவிதிகளால் ஏற்பட்டது என்று சொன்னதாகச் சொல்லப்பட்டது, நான் அப்படிச் சொல்லவில்லை. ஓரளவுக்கு, அப்படி, என்று நான் சொன்னேன். தவறான நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுபவர்களுக்காகத்தான், அந்த விதிகள் ஏற்பட்டுள்ளன.

நான் தி. மு. கழகத்துக்காக என்றே மற்ற யாருக்காக வேனும் என்றே சொல்லவில்லை. ஓரளவுக்கு, இந்திய பாதுகாப்புச் சட்டம் இந்த அமைதிக்குக் காரணம் என்று சொன்னேன். இதில் என்ன தவறு?

சி. என். ஏ:-

நான் எதைக் குறைகூறினேன் என்றால், அவ்விதமான கருத்துரை, பரிவுகாட்டும் உணர்ச்சியல்ல என்பதுபற்றித்தான் நான் குறைகூறினேன்.

எ. கே. சென்:-

குழம்பிய குட்டையில் மீன்பிடிக்க விரும்புவர்கள் இருக்கிறார்கள்; தவறான நடவடிக்கையில் ஈடுபடுபவர்கள் இருக்கிறார்கள்; நாம் அதனைக் காணாமல் கண்களை மூடிக்கொள்ளமுடியுமா? ஆனால் கனம் உறுப்பினர், அதனைத் தமது தலைக்குப் பொருந்தும் குல்லாய் என்று கொள்ளத்தேவையில்லை. நான் அவரையோ, அவருடைய கட்சியையோ குறிப்பிடவில்லை.

துணைத்தலைவர்:-

அண்ணாத்துரை! நீங்கள் மேலாகப் பேசுங்கள். இப்போது விளக்கம் ஏற்பட்டுவிட்டது என்று நம்புகிறேன்.

சி. என். ஏ:-

ஆளுங்கட்சி பேச்சுரிமையைக் கட்டுப்படுத்தும் போக்கிலே சுவைகொள்ளும்படி செய்து விட்டால், இன்று அது தி. மு. கழகத்தைக் குறியாகக்கொண்டிருக்கலாம், ஆனால் நாளை மற்றக் கட்சிகளின் மீதும் குறி பார்க்கப்படும் என்பதை மறுக்க உத்தரவாதம் என்ன இருக்கிறது? அதற்காக ஆளுங் கட்சி வாதாதத் தேவையில்லை; நாமே அதற்கான விதமாக வாதாடிக் கொள்கிறோம்; கம்யூனிஸ்டுகளை ஒடுக்கவேண்டுமென பிரஜா சோஷலிஸ்டு வாதிடுகிறது, ஜனசங்கத்தை ஒடுக்கவேண்டுமென கம்யூனிஸ்டு கட்சி வாதிடுகிறது! இது அதிகப்பட அதிகப்பட ஆளுங் கட்சிக்குக் கொண்டாட்டந்தான்! எனவே, மன்ற உறுப்பினர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன் — அடிப்படை உரிமைகளைக் குறைக்கும் பிரச்சினை என்ற முறையில் இதனைக் கவனித்துப் பார்க்கவேண்டும். ஆளுங் கட்சி உறுப்பினர்கள், எங்கள் பிரசாரத்தைத் திடமாக எதிர்த்துப் பிரசாரம் செய்யத் தங்களால் முடியும் என்பதையாவது எடுத்துச் சொல்லட்டும். எங்களை எதிர்த்துப் பிரசாரம் செய்து சமாளிக்க முன்வரட்டும், எங்களுக்கு மன மாற்றம் ஏற்படுத்த முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள முன்வரட்டும்—அந்தக் காரணத்துக்காக, இந்த மசோதாவை, முழுவதும் அவர்கள் எதிர்க்கவேண்டும். ஏனெனில் என் நண்பர் புபேஷ் குப்தா, சொன்னார், கொள்கை அளவில் இந்த மசோதாவை ஒத்துக்கொள்வதாக, மற்றோர் நண்பர் குருபாதசாமி இதன் மொத்த நோக்கத்தை ஒத்துக்கொள்வதாகச் சொன்னார்.....

புபேஷ் குப்தா:

மொத்தமான அரசியல் நோக்கம்...

சி. என். ஏ:

அதன் பொருள் என்ன வென்றால், இவர்கள் உரிமைக்குப் போடப்படும் கட்டுத் திட்டங்களின்

விளைவு என்பற்றி உணருகிறார்கள் என்பதுதான். எனவே இப்படிப்பட்ட சட்டத்தின் விளைவு என்பற்றி,— அது எந்தக் கட்சியின் மீது ஏவப்படுகிறதோ அதுபற்றி அல்ல—கருதிப்பார்க்கக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தங்களிடத்திலேயும் மக்களிடத்திலேயும், ஆளுங் கட்சியினருக்கு நம்பிக்கை இருக்குமானால், ஜனநாயக சமூகத்தில், எண்ண, எடுத்துரைக்க இருக்கும் உரிமை குறைக்கப்படக்கூடாது என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

“மிக முக்கியமான விஷயங்களில், உண்மையைக் கண்டறிவதும், அதனை எடுத்துரைப்பதும், சமூகத்துக்கும் சர்க்காருக்கும் உள்ள மிக முக்கியமான நோக்கமாகும். தங்கு தடையற்ற விதமாக விவாதித்துப் பேசும் முறை மூலமாகவே, இது சாத்தியமாகும். பாகியாட் கூறுகிறபடி, ஏதாவதொரு பக்கத்தில் வன்முறை துணையாக்கப்படுகிறதோ அப்போது, அது உண்மையின் பக்கம் துணை நிற்கிறதா, பொய்யின் பக்கம் துணை நிற்கிறதா என்பது அறுதியிட்டுக்கூற முடியாததாகிவிடுகிறது. கருத்துப்போரில், உண்மை இயற்கையாகப் பெறவேண்டிய சாதகங்களை எல்லாம் இழந்துவிடுகிறது.”

வன்முறைமூலம் அமைதியை ஏற்படுத்தாதீர்கள், இதய மொழி பேசி நட்புறவு எழச் செய்யுங்கள் என்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆகவே, அடிப்படை உரிமைகளின் சார்பில் நிற்கும்படி ஆளுங்கட்சி உறுப்பினர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன் — பொது மக்களுக்கு கருத்து விளக்கம் அளிக்க உங்களுக்கு உள்ள உரிமையை நிலைநிறுத்திக்கொள்ளுங்கள்—கருத்து வேற்றுமைகளை எடுத்துரைக்கும் உரிமை, எண்ணும் உரிமை இல்லாது செய்திடச் சட்டத்தின் துணையைத் தேடுவதற்குப்பதிலாக!

கடைசியாக, எனக்குத் தவருனவழியில் செல்லும் தத்துவ சாஸ்திர முறை இருப்பதாக, ராமி ரெட்டி அவர்கள் சொன்னார்களே.....

ராமி ரெட்டி:

தவருனவழிக்கு அழைத்துச் செல்லும் வாதமுறை.

சி. என். ஏ.:

எந்த உறுப்பினரும், தவருன வழி அழைத்துச் செல்வதற்கு இணங்கிவிடக்கூடாது! யாரையும் தவருன வழியில் அழைத்துச் செல்லும் திறமை எனக்கு இல்லை. ஒரு வேளை, என்னுடைய தத்துவ சாஸ்திர முறையே தவருனது என்று சொல்லுகிறாரோ என்று நினைத்தேன்—ஏனெனில் அந்த முறை அப்பழுக்கற்றதாக, எனக்கு இருக்கவேண்டும் என்பதிலே நான் மெத்தக் கவலை கொள்பவன். நான் மற்றவர்களைத் தவருன வழியில் அழைத்துச் செல்பவன் என்று கூறப்பட்டபுராருக்கு, நான் சொல்ல விரும்புவது, மக்களைத் தவருன வழியில் இழுத்துச் செல்லும் வலிவுமிக்கவன் அல்ல நான்!

சாரோகி:

துணைத்தலைவர் அவர்களே! கனம் அங்கத்தினர், அவருடைய இராஜ்ய மக்களைத் தவருன வழியில் அழைத்துச் சென்றுகொண்டிருக்கிறார். அதனால்தான் இந்த மசோதா நிறைவேற்றப்பட இருக்கிறது. ஒருவர்:

மக்களைத் தவருன வழியில் கொண்டு செல்வீர்கள்—என்பதுதான், உள்ள பயம்.

அக்பர் அலிகான்:

வகுப்புவாத காரணங்கள் பற்றி.....

துணைத்தலைவர்:-

சரி, அண்ணாத்துரை, தயவுசெய்து பேச்சை முடித்துவிடுங்கள். நீங்கள் ராஜ்ய மக்களைத் தவருன வழியில் அழைத்துச் செல்வதாகவும், அதற்காகத்தான் இந்தச் சட்டம் தேவைப்படுகிறது என்றும் சொன்னார்.

சாரோகி:-

மக்களுடைய எண்ணங்களையும் உணர்ச்சிகளையும் தூண்டிவிட்டுவிடுகிறீர்கள், அவர்கள் அதற்கேற்ப ஆடுகிறார்கள். அதற்காகத்தான் இந்த மசோதா சட்டமாக்கப்படுகிறது.

துணைத்தலைவர்:-

அவர்களும் ஆடிவிட நேரிடுமோ, என்று அவர்கள் அஞ்சுகிறார்கள்.

சி. என். ஏ.:-

துணைத்தலைவர் அவர்களே! இந்த அறிவிப்பு, சென்னை காங்கிரசாருக்கு உள்ள திறமையை, ஆற்றலைக் குறைத்து மதிப்பிடுவதாகிறது.

சந்தோஷகுமார் பாசு:-

என் நண்பர் சொன்னார், வன்முறை வலிவை உபயோகிக்காதீர்கள் என்றார். இந்தச் சட்டம், வன்முறை வலிவைப் புகுத்தும், உங்கள் கொள்கையைத் திணிக்காதபடி செய்ய. ஆனால் தி. மு. க. வன்முறை வலிவை அறவே நீக்கிவிட்டதா? அல்லது அந்தப் போக்கினருடன் தொடர்பற்று இருக்கிறதா? நீங்கள் எப்போதும், வன்முறை வலிவை நீக்கியிருந்திருக்கிறீர்களா?

சி. என். ஏ.:-

நிச்சயமாக! பலமுறை நாங்கள் அறிவித்திருக்கிறோம், நாங்கள் சட்டதிட்டத்துக்குக் கட்டுப்பட்டு நடந்துகொள்ளும் கட்சியினர் என்று.

பாசு:-

இரயில்வே ஸ்டேஷன்களையும்—பெயர்ப் பலகைகளையும் கொளுத்தியிருந்தாலும்கூட.....

சி. என். ஏ.:-

ஸ்டேஷன்களை அல்ல, அரசியல் சட்டத்தை! என் மதிப்புமிக்க நண்பர், திராவிடர் கழக நடவடிக்கைகளை, திராவிட முன்னேற்றக் கழக நடவடிக்கைகள் என்று தப்பாகக் கருதிக் கொள்கிறார். தொல்லை இதுதான். மன்றத்துக்கு இதனை நான் கூறுகிறேன்,

இலங்கையில் செய்திப் பத்திரிகையாகப் பதிவுசெய்யப்பட்டது.

இந்த மசோதாவினால், நீங்கள், தி. மு. கழகத்தைத் தேர்தலில் ஈடுபட ஒட்டாமல் தடுத்துவிடலாம், ஆனால் திராவிடர் கழகம் தேர்தலுக்கு நிற்கும் கட்சி அல்ல; ஆகவே இந்தச் சட்டம் அவர்களைப் பாதிக்கப் போவதில்லை.

பாசு:

எங்களுக்குள்ள கவலை, தி. க.வா, தி. மு. காவா என்பதல்ல. சட்டம்பற்றித்தான் நாங்கள் கருதுகிறோம் — அது எல்லோருக்கும் பிரயோகிக்கப்படக் கூடியது.

வாஜ்பாய்:

ஆனால், தி. க. காங்கிரசுக்குக் கூட்டாளி, என்று நம்புகிறேன்.

சி. என். ஏ:

அதுபற்றி யோசிக்கவேண்டியது, காங்கிரஸ் கட்சி. என் குறிப்பு இதுதான், துணைத் தலைவர் அவர்களே! ஆளுங்கட்சி உறுப்பினர்களை வேண்டுகிறேன், சர்க்காருக்குச் சொல்லுங்கள், இந்த மசோதா தேவையற்றது, ஜனநாயகத்து விரோதமானது, அடிப்படை உரிமையை வெட்டி வீழ்த்துவது என்பதை, — நான் அரசியல் சட்டத்தில் உள்ள அடிப்படை உரிமை பற்றிச் சொல்லவில்லை — காங்கிரசாருக்கு உள்ள அடிப்படை உரிமைபற்றிச் சொல்லுகிறேன். இந்தப் பிரச்சினையிலே அவர்கள் பங்கு பெற்றவராக இல்லை. அவர்களை விலகி நிற்கும்படி சொல்லப்பட்டுவிடுகிறது. இந்த மசோதா சொல்லுகிறது, “அண்ணாதுரையை எதிர்த்துச் சமாளித்தாகவேண்டும்; நீங்கள் அதிலே தோற்றுப்போய்விட்டீர்கள். எனவே நான் வருகிறேன் — வரவிடுங்கள்!” என்று சொல்லுகிறது! நான் மெத்த மதிப்பு வைத்திருக்கிறேன் சென்னைக் காங்கிரசாரிடம், ஆனால் இது, சென்னைக் காங்கிரசாரின் திறமையிலும் ஆற்றலிலும், நம்பிக்கை இல்லாத தீர்மானம் நிறைவேற்றுவதுபோன்ற மசோதா. நான் மதிக்கிறேன், நீங்கள் அவர்களுடைய முக்கியத்துவத்தைக் குறைத்து மதிப்பிடுகிறீர்கள். அதுதான் தொல்லை. எதிர்த்துப் பிரசாரம் செய்து சமாளிக்கும் திறமை அவர்களுக்கு இல்லை, என்று நீங்கள் நினைப்பதாகத் தெரிகிறது. வருந்தத்தக்க நிலைமை இதுதான். ஆகவே தான் ஆளுங்கட்சி உறுப்பினர்களை வேண்டுகிறேன், சர்க்காருக்குச் சொல்லுங்கள், “நாங்கள் இருக்கிறோம், வீரமிக்க திடகாத்திரர்கள்! பிளவுப் போக்குகளை எதிர்த்துப் போராட! அண்ணாதுரையை கவனித்துக்கொள்கிறோம், எங்களை விடுங்கள்! அவன் நோஞ்சான்! ஒரு பார்வை போதும், அழுத்தமான ஒரு வார்த்தை போதும், அந்தப் பயலைப் பொசுக்கித்தள்ள” — என்று சொல்லுங்கள். உங்கள் கட்சிக்கும், உங்கள் சர்க்காருக்கும் இதுபோலச் சொல்லி, இந்த மசோதாவை திருப்பப் பெற்றுக்கொள்ளுங்கள். இல்லையென்றால், இது சட்டப் புத்தகத்தில் ஏறிவிட்டால், இம் போது மட்டுமல்ல, என்றென்றைக்கும் கருதுவர். இந்தியாவிலே ஒரு நிலைமை ஏற்பட்டது, அப்போது ஒரு சிறு கட்சியினரைச் சமாளிக்க — அல்லது, என் நண்பர் புபேஷ் குப்தாவின் வார்த்தைகளை பயன்படுத்துவதானால், ஒரு தன்னந்தனி ஆளைச் சமாளிக்க — இந்திய அரசியல் சட்டத்துக்கே திருந்தம் கொண்டு வரவேண்டி நேர்ந்தது என்பர்.

புபேஷ் குப்தா:-

இல்லை, இல்லை, நான் அதைச் சொல்லவில்லை.

அக்பர் அலிகான்:-

அண்ணாதுரைக்கு நான் உறுதியாகச் சொல்ல வேன் — ஒரு தனி ஆளுக்காகவோ, ஒரு தனிக் கட்சிக் காகவோ, இது கொண்டுவரப்படுவதல்ல. பிரிவினைத் தன்மைகள் எங்கு இருந்தாலும், பஞ்சாபில், சென்னை யில், நாட்டிலே வேறு எந்தப் பகுதியிலிருந்தாலும், அதனை எதிர்த்துத்தான் இந்த மசோதா — அதுவும் கடந்த 30 ஆண்டுகளாக உள்ள வகுப்புவாதத் தன்மை கள், வகுப்புவாத உணர்ச்சிகள் இவைகளையும் கவனத் தில் வைத்துச் செய்யப்படுவது.

புபேஷ் குப்தா:-

துணைத் தலைவர் அவர்களே! நான் அவரை, தனி ஆள், ஒண்டி ஆள் என்று சொல்லவில்லை.

சி. என். ஏ:-

நான் அவருடைய சொற்களை நன்றியுடன் பெற்றுக்கொண்டேன், கண்டித்து அல்ல. கனம் அக்பர் அலிகான் சொன்னதுபற்றிக் கூறுகிறேன் — அவர் தமது வாதத்தைக் கூறும்போது அவருக்கு இருந்த தயக்கத்தை என்னால் புரிந்துகொள்ள முடிகிறது — நான் இதைச் சொல்வேன், இந்த மசோதா தி. மு. க. மீது மட்டுமல்ல, மற்றும் சிலர்மீதும் குறி பார்த்துத்தான் வருகிறது. நான் எந்தக் கட்சியில் இருக்கிறேனோ, அது சம்பந்தப்பட்ட மட்டிலும் நான் கருத்துச் செலுத்துகிறேன். வேறு பிரதிநிதிகள் இருந்தால், அவர்களும் இதுபோலப் பேசியிருப்பார்கள். ஆனால் சுயநலத்துக்காக இத்தகைய இலட்சியத்தை மூழ்கடித்துக்கொண்டவர்கள் இருப்பார்களானால், அவர்கள் பற்றி நான் கருத்த் தேவையில்லை. தி. மு. கழகத் தின் நோக்கத்தை எடுத்துக்காட்டுவதுதான் என் நோக்கம். வேறு பலர்மீதும் குறிபார்க்கக்கூடும். ஆனால் நாளிதழ்கள், கிழமை இதழ்களை நீங்கள் பார்ப்பீர்களானால், அரசியல் மேடைப் பேச்சுகளைக் கேட்கச் சென்றால், அவர்கள் “கேடுகெட்ட தி. மு. க.” பற்றித் தான் சுட்டிக்காட்டிக் கொண்டிருப்பதைக் காணலாம். ஆகவே, தி. மு. கழகத்தைக் குறிப்பாகச் சுட்டிக்காட்டுவதனால், கூறப்படும் குற்றச்சாட்டுகளில் சிலவற்றுக்கு நான் பதிலளித்தேன்.

கடைசியாக, மசோதாவைக் கொண்டு வந்த வரை ஜனநாயகத்தின் பேரால், அரசியல் நாகரிக உணர்ச்சியின் பேரால் கேட்டுக் கொள்கிறேன், தீமையை விலக்கிக் கொள்ளும் திறமை மக்களுக்கு உண்டு என்பதிலே தளராத நம்பிக்கை கொண்டு, இந்த மசோதாவை விட்டுவிடுங்கள். அதற்கு இசைவு தர, இயலவில்லையானால், நெருக்கடி நேரத்தை எண்ணி, இதை ஒத்திப்போடவாவது செய்யும்படி அவரைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன் — ஏனெனில் கருத்து வேற்றுமை களுள்ள பிரச்சினைகளைப் பின்னணியில் வைத்திருக்க வேண்டும், அவைபற்றி இப்போது பேசிக்கொண்டிருப்பது கூடாது. இந்த மசோதா கொண்டு வருபவர், இந்த வேண்டுகோளையும் ஏற்றுக்கொள்ள இயல வில்லை என்றால், துணைத்தலைவர் அவர்களே! ஆளுங் கட்சியுடைய, முறைகள், நடவடிக்கை, மசோதா, இவற்றினுக்கு என கண்டன எதிர்ப்பைப் பதிவு செய்திட அனுமதி கொடுங்கள்.

